

EBA/GL/2021/12

---

11 noiembrie 2021

Ghid

---

privind o metodologie comună de evaluare pentru acordarea autorizației ca instituție de credit în temeiul articolului 8 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE

1. Obligații de conformare și de raportare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta ghidul.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară sau privind modul de aplicare a dreptului Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze prin integrarea acestuia în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care ghidul se adresează în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la 08.04.2022. În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin formularul disponibil pe site-ul ABE, compliance@eba.europa.eu cu mențiunea „EBA/GL/2021/12”. Notificările trebuie transmise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformitatea, în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la situația conformării trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, conform articolului 16 alineatul (3).

---

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiect

5. Prezentul ghid prevede o metodologie comună de evaluare („MCE”) pentru acordarea autorizațiilor în conformitate cu Directiva 2013/36/UE („CRD”), în vederea îndeplinirii mandatului conferit ABE prin articolul 8 alineatul (5) din aceeași directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/878.

Domeniu de aplicare

6. Prezentul ghid se aplică tuturor cazurilor în care, în conformitate cu Directiva 2013/36/UE, astfel cum a fost modificată ulterior, autoritățile competente trebuie să evalueze acordarea unei autorizații ca instituție de credit – definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013² („CRR”).

Destinatari

7. Prezentul ghid se adresează autorităților competente prevăzute la articolul 4 alineatul (2) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Definiții

8. Cu excepția cazului în care se prevede altfel, termenii utilizați și definiții în CRR, în CRD, în Regulamentul 2019/2033³ privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și în Directiva 2019/2034⁴ privind supravegherea firmelor de investiții au același înțeles în ghid.
9. În plus, în sensul prezentului ghid, se aplică următoarele definiții:

**Autoritate de supraveghere a combaterii
spălării banilor și a finanțării terorismului**

Autoritatea competentă, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (2) punctul (iii) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010

MCE

Metodologia comună de evaluare

---

² Astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/2033 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții.

³ Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014

⁴ Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE

3. Punere în aplicare

Data aplicării

10. Prezentul ghid se aplică după 08.04.2022.

4. Principii generale

4.1 Metodologia comună de evaluare

11. Autoritățile competente trebuie să se asigure că, în scopul acordării unei autorizații ca instituție de credit, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) din CRR, aplică metodologia comună de evaluare („MCE”) prevăzută în prezentul ghid.
12. Metodologia comună de evaluare stabilește criteriile și metodele conform cărora autoritățile competente trebuie să evalueze cerințele comune pentru acordarea autorizației ca instituție de credit prevăzute la articolele 10-14 din Directiva 2013/36/UE.
13. În sensul prezentului ghid, trimerile la risc includ și riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Prin urmare, autoritățile competente trebuie să evalueze în detaliu aspectele legate de combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în scopul acordării autorizației. În acest scop, autoritățile competente trebuie să coopereze cu autoritatea relevantă de supraveghere a combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului și, după caz, cu alte organisme publice relevante, în conformitate cu articolul 117 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE⁵.
14. Pentru a se asigura că evaluarea pentru acordarea autorizației se bazează pe informații fiabile, autoritățile competente trebuie să examineze informațiile și documentele transmise împreună cu cererea în temeiul *STR privind informațiile pentru autorizare*, ținând seama de cerințele de veridicitate, claritate, exactitate, actualitate și integralitate, și în vederea asigurării unei administrări sănătoase și prudente a instituției. De asemenea, în temeiul articolului 10 alineatul (2) din *STR privind informațiile pentru autorizare*, autoritățile competente pot cere solicitantului să furnizeze informații sau explicații suplimentare.
15. Metodologia comună de evaluare este neutră din punct de vedere tehnologic și încurajează inovarea, prin urmare, se aplică instituțiilor de credit solicitante, indiferent de modelele de afaceri, tradiționale sau inovatoare, și/sau de mecanismele de punere în aplicare ale acestora și, în același timp, nu impune cerințe de utilizare a unor tehnologii specifice sau de adoptare a anumitor structuri. Prin urmare, nu împiedică apariția și dezvoltarea de noi tehnologii și modele de afaceri inovatoare. În consecință, autoritățile competente nu trebuie să favorizeze anumite tehnologii sau să împiedice adoptarea lor și nici să favorizeze anumite modele de afaceri sau servicii sau să le defavorizeze în contextul evaluării cererii. Acest lucru nu aduce atingere necesității asigurării faptului că modelul de afaceri sau mecanismul de livrare nu poate constitui un obstacol în calea efectuării unei supravegheri eficiente de către autoritățile competente.

---

⁵ În special Ghidul ABE privind cooperarea și schimbul de informații în scopul Directivei 2013/36/UE între autoritățile de supraveghere prudențială, autoritățile de supraveghere a combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului și unitățile de informații financiare. Documentul de consultare, EBA/CP/2021/21 din 27 mai 2021, este disponibil la adresa: <https://www.eba.europa.eu/eba-consults-new-guidelines-cooperation-and-information-exchange-area-anti-money-laundering-and>

16. Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în întreaga UE, evaluarea efectuată de autoritățile competente trebuie să fie exclusiv tehnică, să reflecte cerințele prudențiale și să fie conformă cu articolul 11 din Directiva 2013/36/UE.

4.1.1 Proportionalitate

17. Autoritățile competente trebuie să realizeze evaluarea pentru acordarea autorizației în conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut în prezentul ghid, pentru a se asigura că evaluarea este în concordanță cu profilul individual de risc și cu modelul individual de afaceri al instituției de credit solicitante, astfel încât obiectivele cerințelor de reglementare să fie îndeplinite în mod eficace.
18. În acest sens, autoritățile competente trebuie să țină seama de următoarele criterii:
- a) mărimea preconizată a bilanțului instituției de credit solicitante și al filialelor acesteia incluse în perimetrul de consolidare prudențială, după caz;
  - b) prezența geografică preconizată a instituției de credit solicitante și mărimea operațiunilor acesteia în fiecare jurisdicție;
  - c) forma juridică a instituției de credit solicitante, inclusiv dacă instituția de credit face parte dintr-un grup;
  - d) dacă instituția este listată sau nu;
  - e) tipul activităților și serviciilor planificate desfășurate de instituția de credit solicitantă (de exemplu, vezi și anexa 1 la Directiva 2013/36/UE și anexa 1 la Directiva 2014/65/UE);
  - f) strategia și modelul de afaceri (inclusiv caracterul inovator, unicitatea sau complexitatea acestuia), precum și nivelul preconizat de risc care decurge din punerea în aplicare și executare; natura și complexitatea activităților economice vizate;
  - g) structura organizatorică a instituției de credit;
  - h) strategia de risc avută în vedere, apetitul pentru risc și profilul de risc al instituției de credit solicitante;
  - i) structura acționariatului și de finanțare a instituției de credit solicitante;
  - j) tipul de clienți (de exemplu, de tip retail, corporate, instituții, întreprinderi mici, entități publice) și complexitatea produselor sau a contractelor avute în vedere;
  - k) funcțiile externalizate și canalele de distribuție avute în vedere;
  - l) sistemele existente și/sau planificate de tehnologia informației, inclusiv sisteme de continuitate și funcții de externalizare în acest domeniu;

- m) dacă instituția de credit solicitantă face parte dintr-un grup care face obiectul supravegherii consolidate a autorității competente;
  - n) dacă instituția de credit solicitantă depune o cerere numai pentru anumite activități sau dacă o instituție de credit existentă solicită o extindere a domeniului de aplicare al autorizației atunci când autorizația a fost acordată exclusiv pentru exercitarea anumitor activități;
  - o) coerența cu tipul și amploarea informațiilor necesare în temeiul *STR privind informațiile pentru autorizare*.
19. În cazul menționat la punctul 18 litera m) și în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din *STR privind informațiile pentru autorizare*, intensitatea evaluării trebuie să țină seama de cunoașterea directă de către autoritatea competentă – pe baza informațiilor de care dispune – a modelului de afaceri, a profilului de risc și a condițiilor prudențiale, financiare, comerciale și operaționale actuale ale instituției de credit solicitante sau ale grupului solicitant.
20. În cazul menționat la punctul 18 litera n), cu condiția ca extinderea transmisă să nu modifice semnificativ natura și profilul de risc ale instituției de credit, evaluarea efectuată de către autoritățile competente trebuie să aibă un domeniu de aplicare limitat și să se concentreze asupra impactului noilor activități suplimentare asupra modelului general de afaceri și asupra capacității de a respecta cerințele prudențiale, în special asupra administrării sănătoase și prudente a instituției de credit (inclusiv, în special, asupra rentabilității noilor linii de activitate și sustenabilității generale a planului de afaceri, asupra adecvării membrilor organului de conducere în funcția sa de conducere sau de supraveghere, asupra cadrului de control intern și sistemelor informatice). De asemenea, evaluarea trebuie să țină seama de cunoașterea directă de către autoritatea competentă a modelului de afaceri, a profilului de risc și a condițiilor prudențiale, financiare, comerciale și operaționale actuale ale instituției de credit solicitante.
21. Aplicarea principiului proporționalității de către autoritățile competente nu poate duce niciodată la scutirea instituției de credit solicitante de la îndeplinirea oricăror cerințe obligatorii pentru acordarea autorizației.

4.2 Coerența și continuitatea între autorizare și supravegherea prudențială realizată în desfășurarea normală a activităților

22. În conformitate cu MCE, autoritățile competente trebuie să evalueze cererea de autorizare ca instituție de credit în concordanță cu cerințele prudențiale și cu metodologiile de evaluare aplicate în procesul de supraveghere prudențială realizat în desfășurarea normală a activităților. Acestea trebuie să evite practicile de evaluare care promovează abordări contradictorii între diferitele etape ale ciclului de viață al instituției de credit.

23. În acest scop, pentru a evita suprapunerea și lipsa de coerență a reglementării, prezentul ghid trebuie interpretat în lumina dispozițiilor actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de instituire a ABE, precum și a actelor delegate și de punere în aplicare asociate, a standardelor tehnice de reglementare, a standardelor tehnice de punere în aplicare, a ghidurilor și recomandărilor adoptate în temeiul acestor acte legislative, care sunt relevante pentru MCE, și a trimiterilor la acestea ori de câte ori este potrivit și oportun.
24. Evaluarea efectuată de către autoritățile competente trebuie să se concentreze pe asigurarea unei administrării sănătoase și prudente a instituției de credit încă din prima zi de acces pe piață.
25. Pentru a asigura îndeplinirea acestui obiectiv, autoritățile competente trebuie să acorde autorizația numai după ce s-au asigurat că sunt îndeplinite toate cerințele de autorizare. Cu toate acestea, autoritățile competente trebuie să ia în considerare modificările de natură tehnică și operațională cărora ar putea face obiectul instituția de credit în faza de înființare. Pentru a se asigura că această situație este luată în considerare în mod corespunzător, autoritățile competente pot aplica condiții suspensive și/sau obligații ulterioare sau restricții ori pot să-și clarifice așteptările cu privire la anumite domenii de supraveghere în conformitate cu punctele 26-29 de mai jos.
26. Autoritățile competente pot impune, din proprie inițiativă, instituției de credit solicitante, la momentul emiterii autorizației, condiții suspensive și/sau obligații ulterioare. Impunerea unor astfel de condiții suspensive și/sau obligații ulterioare trebuie să facă obiectul evaluării pozitive de către autoritățile competente din care să rezulte că toate cerințele de acordare a autorizației sunt îndeplinite pe fond și autoritățile competente sunt satisfăcute cu acordarea autorizației. În vederea asigurării clarității și securității juridice, autoritățile competente trebuie să descrie aceste condiții suspensive și/sau obligații ulterioare în mod clar și corespunzător atunci când le aplică.
27. În conformitate cu punctul 26, autoritățile competente pot aplica numai condiții suspensive referitoare la aspecte de formă și nu de fond ale cerințelor de autorizare, care, în practică, pot fi îndeplinite de instituția de credit solicitantă numai după evaluarea pozitivă de către autoritatea competentă a îndeplinirii pe fond a tuturor cerințelor de autorizare. Cu titlu ilustrativ, aspectele de formă și nu de fond ale cerințelor de autorizare pot include, în funcție de circumstanțe, transmiterea unei documentații adoptate oficial de solicitant sau finalizarea oficială a unei proceduri interne a solicitantului sau teste ale sistemului TIC pentru verificarea deplinei funcționări a acestora în practică.
28. În conformitate cu cerințele și limitele stabilite la punctele 26 și 27, autorizarea poate fi însoțită de condiții suspensive impuse de către autoritățile competente în ceea ce privește aspecte în legătură cu care solicitantul sau entitatea trebuie să întreprindă o acțiune sau să se abțină de la o acțiune înainte ca autorizația să intre în vigoare. Autoritățile competente trebuie să stabilească un termen-limită de conformare și să indice clar faptul că autorizația va intra în vigoare numai după îndeplinirea condiției. Atât timp cât condiția nu este îndeplinită, instituția

de credit solicitantă nu poate desfășura activități bancare sau nu poate utiliza denumirea „bancă”, „casă de economii” sau alte denumiri bancare.

29. În conformitate cu punctul 26, autoritățile competente pot impune obligații ulterioare instituției de credit solicitante în vederea soluționării problemelor care apar după acordarea autorizației. Aceste obligații ulterioare pot fi impuse de autoritățile competente numai în cazul în care, în pofida îndeplinirii pe fond de către instituția de credit solicitantă a tuturor cerințelor de autorizare, respectarea continuă a uneia sau a mai multora dintre acestea trebuie monitorizată și aplicată în mod specific, dacă acest lucru este justificat. În consecință, autoritățile competente trebuie să clarifice faptul că, deși neîndeplinirea unei obligații nu va face emiterea autorizației inoperantă în sine, nerespectarea acesteia trebuie să fie remediată prin instrumente de supraveghere sau să ducă la aplicarea unor măsuri de executare și/sau a unor sancțiuni. De exemplu, pot fi impuse obligații în legătură cu aspecte considerate a fi măsuri de punere în aplicare a autorizației, cum ar fi obligațiile de raportare sau asigurarea faptului că membrii organului de conducere demonstrează că posedă cunoștințe specifice adecvate (de exemplu, cursuri de formare).
30. Fără a aduce atingere îndeplinirii tuturor cerințelor de autorizare de către instituția de credit solicitantă și sub rezerva unei evaluări pozitive în ceea ce privește acordarea autorizației, autoritățile competente pot, din proprie inițiativă – la momentul emiterii autorizației – să impună restricții asupra domeniului de aplicare al unora sau al tuturor activităților pe care instituția de credit va fi autorizată să le desfășoare. Autoritățile competente pot impune restricții asupra unora sau tuturor activităților bancare ale instituției de credit solicitante în același document de autorizare sau într-un document separat. Desfășurarea cu restricții a uneia sau a tuturor activităților bancare poate fi fie invocată/propusă de către instituția de credit solicitantă în cerere, fie aceasta poate fi rezultatul evaluării cuprinzătoare efectuate de autoritatea competentă.
31. În vederea asigurării clarității și securității juridice, autoritățile competente trebuie să definească clar aceste restricții. De exemplu, autoritățile competente pot aplica restricții în ceea ce privește autorizarea, impunând obligația de a atrage depozite numai până la o anumită sumă pentru fiecare deponent sau de a emite numai anumite tipuri de valori mobiliare sau de a emite titluri de valoare numai anumitor tipuri de investitori. Ridicarea restricțiilor aplicate trebuie să facă obiectul unei evaluări proporționale de către autoritatea competentă, în conformitate cu punctul 18.
32. Sub rezerva îndeplinirii tuturor cerințelor de acordare a autorizației, autoritățile competente – la momentul emiterii autorizației – pot atrage atenția instituției de credit solicitante asupra anumitor domenii de supraveghere și își pot prezenta așteptările în același document de autorizare sau într-un document separat. Autoritățile competente trebuie să prezinte motivele și să expună cu atenție chestiunea și obiectivele urmărite. Așteptările autorității competente, deși nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic, trebuie să servească drept orientări pentru instituția de credit în desfășurarea normală a activităților.

33. În cazul în care instituția de credit solicitantă face parte dintr-un grup bancar, iar instituția de credit solicitantă sau întreprinderea-mamă a acesteia impune respectarea cerințelor prudențiale prevăzute în părțile a doua până la partea a opta din CRR pe baza situației lor consolidate, autoritățile competente trebuie să examineze analiza transmisă de solicitant în temeiul articolului 4 litera (f) din *STR privind informațiile pentru autorizare*, în vederea evaluării caracterului complet și cuprinzător al acesteia. În cazul în care autoritatea competentă este și autoritatea responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată, aceasta trebuie să examineze, de asemenea, orice efect asupra cerințelor prudențiale aplicabile la nivel consolidat.
34. Autoritățile competente trebuie să identifice existența oricăror obstacole, având în vedere, în special, existența unor legături strânse în temeiul articolului 14 alineatul (3) din CRD, care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere, inclusiv, după caz, pe bază consolidată, și să ia în considerare orice informații, circumstanțe sau situații relevante în conformitate cu articolul 12 din *STR privind informațiile pentru autorizare*.

4.3 Situațiile în care este necesară o autorizație

35. Autoritățile competente trebuie să se asigure că, în cazul fuziunii a două sau mai multe instituții de credit, ce are drept consecință constituirea unei noi entități care să preia în urma operațiunii de fuziune activitățile bancare, o astfel de entitate nou înființată trebuie să facă obiectul autorizării prealabile de către autoritatea competentă. În mod similar, în statele membre în care autorizația este acordată pentru fiecare activitate în parte, autoritățile competente trebuie să se asigure că extinderea activităților economice, ca urmare a fuziunii prin absorbție a unei alte instituții de credit sau a achiziției de activități de la o instituție de credit terță, face obiectul unei extinderi prealabile a autorizației în cazul în care aceste noi activități economice nu sunt deja acoperite de autorizația eliberată instituției de credit.
36. Realizarea unor tranzacții de restructurare a grupului sau transferul activităților specifice unei instituții de credit de la o entitate la alta poate necesita disocierea anumitor activități din tranzacție și încredințarea acestora unei entități temporare nou înființate, înainte ca activitățile respective să fie transferate instituției de credit beneficiară⁶.
37. În cazul în care autoritățile competente apreciază că, prin activitățile care sunt transferate temporar, o astfel de entitate corespunde definiției unei instituții de credit, entitatea respectivă trebuie să facă obiectul unei autorizări prealabile.
38. Fără a aduce atingere punctului de mai sus, autoritățile competente nu trebuie să condiționeze transferul activităților instituției de credit către o entitate temporară de acordarea unei autorizații prealabile dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

---

⁶ De exemplu, vânzarea unei instituții de credit care face parte dintr-un grup, în condițiile în care anumite activități care necesită autorizarea ca instituție de credit a entității cesionate trebuie să rămână în cadrul grupului. Activitățile care trebuie să rămână pot fi, de exemplu, disociate și încredințate unei noi entități juridice temporare, ulterior putând fuziona cu o altă entitate din grup care este autorizată ca instituție de credit.

- (a) înființarea entității temporare îndeplinește cerințele de formă ale structurii pentru realizarea tranzacției, iar durata de viață preconizată a instituției de credit temporare corespunde unei „secunde juridice”, și anume unei perioade scurte și nedefinite de timp în care entitatea temporară deține activitățile instituției de credit pentru a finaliza oficial o serie de tranzacții legale care sunt necesare pentru ca entitatea temporară să fuzioneze cu instituția beneficiară și
- (b) entitățile care fuzionează au luat măsuri adecvate și suficiente pentru a aborda riscurile de realizare a tranzacției, inclusiv pentru scenariul în care transferul nu poate fi realizat în cadrul „secunde juridice”. Astfel de măsuri (de exemplu, transferul înapoi al activităților) trebuie să vizeze asigurarea împiedicării entității temporare de a activa pe piață prin desfășurarea de activități care necesită autorizare ca instituție de credit.
39. Autoritățile competente trebuie să clarifice faptul că o autorizație de exercitare a activității unei instituții de credit acordată unei anumite entități ar trebui utilizată numai de entitatea respectivă și nu ar trebui transferată altei entități.
40. Având în vedere că autorizația este acordată de autoritățile competente în temeiul legislației naționale aplicabile, în cazul în care o instituție de credit intenționează să-și transfere sediul în alt stat membru, autoritățile competente trebuie să condiționeze relocarea de acordarea prealabilă a autorizației de către autoritatea competentă din statul membru în care va fi situat noul sediu social al instituției de credit.
41. În conformitate cu dreptul intern aplicabil al societăților comerciale, o instituție de credit existentă își poate schimba forma juridică. În cazul în care schimbarea formei juridice nu implică modificări semnificative în materie de supraveghere, autoritățile competente nu trebuie să condiționeze modificarea de acordarea unei autorizații noi sau modificate.

5. Autorizarea ca instituție de credit prevăzută la articolului 4 alineatul (1) punctul 1 litera (a) din CRR și domeniul de aplicare al acesteia

---

5.1 Activități pentru care este necesară depunerea unei cereri de autorizare

42. În conformitate cu Directiva 2013/36/UE, pentru protejarea economiilor și a stabilității financiare este necesar ca desfășurarea activității ca instituție de credit să facă obiectul obținerii unei autorizații prealabile din partea autorității competente, care poate fi acordată numai în urma evaluării pozitive a cererii depuse de instituția de credit solicitantă.
43. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă solicitantul îndeplinește toate elementele definiției unei instituții de credit prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (a) din CRR – „o întreprindere a cărei activitate constă în atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și în acordarea de credite în cont propriu”. În special, acestea trebuie să evalueze dacă instituția de credit solicitantă va exercita atât activitatea de „atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public”, cât și activitatea de „acordare de credite în cont propriu”.
44. Acest lucru nu aduce atingere posibilității ca o instituție de credit să desfășoare activitățile prevăzute în anexa I la CRD și în conformitate cu legislația națională. Prin urmare, evaluarea planului de afaceri de către autoritățile competente trebuie să acopere toate activitățile avute în vedere în programul de activitate de instituția de credit solicitantă, inclusiv pe cele care nu vizează activitățile de atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și acordarea de credite în cont propriu, indiferent dacă acestea sunt prevăzute în anexa I la CRD, sau alte activități în temeiul legislației naționale. Autoritățile competente trebuie să examineze coerența și corespondența dintre activitățile avute în vedere și organizarea internă a solicitantului, precum și lipsa unor elemente care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere. În acest sens, autoritățile competente trebuie să clarifice faptul că, odată autorizată, instituția de credit solicitantă va face obiectul unei examinări temeinice a tuturor activităților desfășurate de instituția de credit exclusiv în scopul determinării impactului tuturor acestor activități asupra reglementării și supravegherii prudențiale a instituției de credit în ansamblu.
45. În cazul în care autoritățile competente apreciază că modelul de afaceri al instituției de credit solicitante nu îndeplinește toate elementele definiției unei instituții de credit prevăzute la articolul 4 alineatul 1 punctul (1) litera (a) din CRR, acestea refuză acordarea autorizației.

46. În absența unei noțiuni comune, la nivelul UE, a elementelor care alcătuiesc definiția unei instituții de credit prevăzută la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (a) din CRR, prezentul ghid indică autorităților competente aspectele esențiale ale unor astfel de elemente, precum și domeniile care necesită o atenție specială din partea acestora în momentul evaluării cererii.
47. Atunci când evaluează dacă expresia „a cărei activitate” este respectată, autoritățile competente trebuie să aprecieze dacă cele două activități de „atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public” și de „acordare de credite în cont propriu” combinate se vor desfășura în mod regulat și sistematic.
48. Potrivit principiului general al protejării economiilor, atunci când evaluează dacă expresia „atragerea” de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public este respectată, autoritățile competente trebuie să se asigure, printre altele, că modelul de afaceri al instituției de credit solicitante (și, prin urmare, structura de finanțare a acesteia) acoperă primirea și/sau deținerea unor astfel de depozite și/sau a altor fonduri rambursabile până la rambursarea integrală. Rambursarea integrală se referă la valoarea principalului, cu eventualele dobânzi acumulate, dacă este cazul.
49. Atunci când evaluează dacă expresia „depozite” este respectată, autoritățile competente trebuie să-și concentreze atenția cel puțin asupra asigurării faptului că acestea sunt:
- o sumă de monedă fiduciară sub orice formă (cum ar fi monede, bancnote, bani scripturali etc.);
  - rambursabile la cerere sau la un moment convenit prin contract și cu sau fără dobândă sau primă;
  - primite de la terți (persoane fizice sau juridice);
  - primite în cursul desfășurării activității cu titlu profesional.
50. De asemenea, autoritățile competente trebuie să ia act de faptul că depozitele pot lua diferite forme, pot fi transferabile sau de alt tip, inclusiv depozite de economii, depozite la termen sau certificate de depozit nenegociabile.
51. Autoritățile competente mai trebuie să se asigure, printre altele, că excluderile de la noțiunea de depozit eligibil și de la obligația de rambursare prin schema de garantare a depozitelor, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE privind schemele de garantare a depozitelor („DGSD”), nu afectează noțiunea de „depozite” în scopul acordării autorizației ca instituție de credit.
52. Atunci când evaluează dacă expresia specifică „alte fonduri rambursabile” este respectată, autoritățile competente trebuie să se refere nu numai la „instrumentele financiare care dețin caracteristica intrinsecă a rambursabilității”, ci și la „acelea care, deși nu dețin această

caracteristică, fac obiectul unui acord contractual de rambursare a fondurilor primite”⁷. De asemenea, acestea trebuie să țină seama de faptul că o astfel de noțiune ar trebui să includă obligațiuni și alte titluri asemănătoare, cum ar fi certificatele negociabile (nu nominale) de depozit, cu condiția ca acestea să fie emise în mod continuu de instituția de credit⁸.

53. Atunci când evaluează dacă depozitele sau alte fonduri rambursabile sunt preluate „de la public”, autoritățile competente trebuie să se concentreze, în special, asupra faptului dacă „depozitele sau alte fonduri rambursabile” sunt primite sub formă de activități economice de la alte persoane fizice sau juridice decât instituția de credit.
54. Atunci când evaluează dacă expresia „acordarea de credite” este respectată, autoritățile competente trebuie să se concentreze, în special, asupra posibilității încheierii de către instituția de credit solicitantă a unor contracte de furnizare a unei sume de bani, în scopuri specificate sau nespecificate, pe o perioadă de timp care urmează să fie convenită, sumă ce trebuie rambursată conform condițiilor convenite, care prevăd, de obicei, o remunerație. În ceea ce privește, în special, expresia „în cont propriu”, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția de credit solicitantă intenționează să fie creditorul finanțării acordate.
55. În cadrul evaluării în scopul acordării autorizației ca instituție de credit, autoritățile competente trebuie să analizeze, de asemenea, dacă situația inițială și situația actuală a instituției de credit solicitante impun acordarea unei autorizații ca instituție de credit. Acestea trebuie să evalueze caracterul adecvat și necesitatea autorizării ca instituție de credit, având în vedere activitățile pe care instituția de credit solicitantă intenționează să le desfășoare.
56. În cazul în care, pe baza informațiilor transmise împreună cu cererea, nu este pe deplin clar dacă intenția reală a instituției de credit solicitante este desfășurarea de activității ca instituție de credit, autoritățile competente trebuie să sporească nivelul de examinare a cererii. Acest lucru este valabil, în special, atunci când acestea identifică o conformare limitată sau formală cu elementele individuale ale definiției unei instituții de credit.

În această situație, autoritățile competente trebuie să examineze ce alte motive economice ar putea avea instituția de credit solicitantă în susținerea depunerii cererii, cum ar fi beneficiile care decurg din statutul de instituție de credit în ceea ce privește reputația, accesul la sisteme de plată și de decontare și finanțarea mai ieftină. Autoritățile competente trebuie, printre altele, să pună un accent deosebit pe nivelul de risc al activităților avute în vedere și pe viabilitatea modelului de afaceri, ținând seama, printre altele, și de posibilele efecte negative asupra sistemelor de garantare a depozitelor, precum și de volumul și calitatea garanțiilor reale constituite la băncile centrale.

---

⁷ Curtea de Justiție, 12 februarie 1999, C-366/97, *Romanelli*.

⁸ Considerentul 14 din CRD prevede că: „Domeniul de aplicare al măsurilor ar trebui, prin urmare, să fie cât mai larg posibil, acoperind toate instituțiile a căror activitate constă în preluarea de fonduri rambursabile de la populație, sub formă de depozite sau în alte forme, cum ar fi emiterea permanentă de obligațiuni și de alte titluri asemănătoare [...]” (sublinierea noastră).

5.2 Domeniul de aplicare al autorizației

57. În lipsa prevederii unui domeniu de aplicare uniform al autorizării în legislația UE, pot fi instituite regimuri diferite la nivel național. În consecință, în cazul în care sunt instituite regimuri de „autorizare universală”, autorizația acoperă toate activitățile enumerate în anexa I la CRD și în conformitate cu legislația națională.
58. În schimb, în cazul în care nu este instituit un astfel de regim de „autorizare universală”, autorizația va fi emisă pentru fiecare activitate în parte și va acoperi numai activitățile specifice pentru care este acordată. În acest din urmă caz, autoritățile competente trebuie să-și actualizeze evaluarea cu privire la domeniul de aplicare al autorizației emise anterior ori de câte ori instituția de credit solicită extinderea activității sale la activități care nu sunt acoperite de autorizația emisă. O astfel de evaluare trebuie efectuată în conformitate cu îndrumările prevăzute la punctul 20.
59. Totuși, în ambele cazuri menționate la punctele 57 și 58, domeniul de aplicare al evaluării efectuate de către autoritățile competente trebuie să acopere toate activitățile prevăzute în programul de activitate.

6. MCE pentru autorizarea ca instituție de credit în temeiul articolului 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din CRR

---

60. În conformitate cu articolul 8a din CRD, întreprinderile care îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) subpunctele (i)-(iii) din CRR trebuie să solicite o autorizație ca instituție de credit.
61. În acest scop, întreprinderile în cauză trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în conformitate cu cerințele de informare prevăzute în *EBA/RTS/2020/11 [informații pentru autorizare în temeiul articolului 8a alineatul (6) litera (a) din CRD⁹]*.
62. Autoritățile competente trebuie să examineze aceste informații în raport cu cerințele de veridicitate, claritate, exactitate și integralitate și în vederea asigurării unei administrării sănătoase și prudente a instituției de credit. Pe baza evaluării, acestea pot avea nevoie, de asemenea, de informații suplimentare sau clarificări în conformitate cu articolul 1 alineatul (5) din *EBA/RTS/2020/11 [informații pentru autorizare în temeiul articolului 8a alineatul (6) litera (a) din CRD]*.
63. În vederea examinării și evaluării cererii, autoritățile competente trebuie să aplice toate secțiunile prezentului ghid în măsura în care sunt relevante, având în vedere caracteristicile specifice ale solicitantului. Aceasta nu aduce atingere stabilirii, în prezenta secțiune, a unor criterii de evaluare suplimentare care să țină seama de particularitățile solicitantului în temeiul articolului 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din CRR.
64. În vederea raționalizării evaluării în conformitate cu articolul 8a alineatul (5) din CRD, autoritățile competente trebuie să coopereze cu autoritatea competentă indicată la articolul 67 din Directiva 2014/65/UE (MiFID 2). În special, pentru a-și forma propria opinie cu privire la respectarea de către solicitant a condițiilor de autorizare ca instituție de credit, autoritățile competente trebuie să țină seama de evaluarea furnizată de autoritatea competentă menționată la articolul 67 din MiFID 2, referitoare la respectarea continuă de către solicitant a condițiilor de autorizare în temeiul MiFID.
65. Autoritățile competente trebuie să se asigure că instituția de credit solicitantă va respecta cerințele prudențiale aplicabile, din prima zi de acces pe piață, în calitate de instituție de credit autorizată. Prin urmare, autoritățile competente trebuie să-și calibreze în mod corespunzător

---

⁹ EBA/RTS/2020/11 din 16 decembrie 2020, Proiect de standarde tehnice de reglementare referitoare la punerea în aplicare a unui nou regim prudențial pentru firmele de investiții privind: - informațiile pentru autorizarea instituțiilor de credit în temeiul articolului 8a alineatul (6) litera (a) din Directiva 2013/36/UE [...]. <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/investment-firms/regulatory-technical-standards-prudential-requirements-investment-firms>

intensitatea evaluării în ceea ce privește solicitanții care, înainte de depunerea cererii, făceau obiectul altor cerințe prudențiale decât cele aplicabile instituțiilor de credit.

66. În scopul evaluării planului de afaceri, autoritățile competente trebuie să aplice metodologia prevăzută în secțiunea 7 în măsura în care este aplicabilă. În plus, acestea trebuie să țină seama de particularitățile modelului de afaceri al instituției de credit solicitante, având în vedere, în special, caracteristicile modelului de venituri generatoare de venituri, structura de finanțare și riscurile specifice la care un astfel de model de afaceri este sau ar putea fi expus.

7. Analiza planului de afaceri

7.1 Criterii generale

67. La evaluarea planului de afaceri, autoritățile competente trebuie să se bazeze pe documentele și informațiile relevante transmise de instituția de credit solicitantă, în special în temeiul articolului 4 literele (a)-(h) și al articolului 5 alineatul (1) litera (a) din *STR privind informațiile pentru autorizare*, să se concentreze pe modelul de afaceri, strategia și profilul de risc al instituției de credit solicitante și să-și formeze o opinie cu privire la viabilitatea și sustenabilitatea modelului de afaceri al acesteia și la capacitatea acesteia de a respecta cerințele prudențiale în orizontul de planificare.
68. În conformitate cu punctul 13, autoritățile competente trebuie să evalueze expunerea la riscurile asociate spălării banilor și finanțării terorismului care rezultă din planul de afaceri al instituției de credit solicitante. În acest scop, autoritățile competente trebuie să evalueze, în special, dacă sectoarele, activitățile, produsele, clienții vizați, geografia și canalele de distribuție prezintă un risc mai mare de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.
69. În conformitate cu principiile prevăzute la punctele 15 și 16, autoritățile competente trebuie să se abțină de la a-și manifesta preferința pentru anumite modele de afaceri și trebuie să fie neutre în ceea ce privește nevoile întreprinderilor din jurisdicția lor.
70. Autoritățile competente trebuie să-și calibreze intensitatea evaluării în raport cu criteriile de proporționalitate stabilite la punctul 18.
71. Ca principiu general, autoritățile competente trebuie să efectueze evaluarea calitativă și cantitativă a planului de afaceri pe baza opiniilor experților lor. Pentru a asigura egalitatea de tratament și coerența internă, opiniile experților trebuie să se bazeze pe criteriile și metodologia stabilite în prezentul ghid, în special în prezenta secțiune 7.
72. Fără a aduce atingere punctului 71, pentru a facilita evaluarea planului de afaceri și în măsura în care este adecvat și fezabil, autoritățile competente pot efectua și o comparație inter pares în conformitate cu criteriile prevăzute la punctul 99 .
73. Pentru a asigura continuitatea supravegherii între etapa de autorizare și supravegherea continuă a instituției de credit solicitante, analiza și rezultatul evaluării planului de afaceri efectuate în scopul autorizării trebuie să fie comunicate în cadrul autorității competente, inclusiv în scopul monitorizării oricărei măsuri de atenuare, sub formă de condiții suspensive, obligații ulterioare sau restricții, astfel cum se prevede în secțiunea 4.2, punctele 25-32, pe care autoritatea competentă le-ar fi putut aplica în contextul evaluării în vederea acordării autorizației.

7.2 Metodologia de evaluare

7.2.1 Strategia de afaceri

74. Autoritățile competente trebuie să efectueze o analiză calitativă a strategiei de afaceri a instituției de credit solicitante pentru a-și crea o imagine de ansamblu a tipurilor de activități pe care aceasta intenționează să le desfășoare, a distribuției geografice a acestora, a credibilității ipotezelor pe care se bazează și a profilului de risc asociat al instituției de credit solicitante.
75. În acest scop, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie clară cu privire la:
- (a) tipurile de activități pe care instituția de credit solicitantă intenționează să le desfășoare, inclusiv identificarea liniilor de activitate principale și secundare și a tipurilor de clienți vizați. Această analiză trebuie să fie funcțională pentru a stabili activitățile care fac obiectul autorizației sau, în conformitate cu punctul 58, domeniul de aplicare al autorizației, precum și, după caz, disponibilitatea altor regimuri de autorizare adecvate. De asemenea, examinarea trebuie să-i permită autorității competente să înțeleagă profilul de risc asociat, inclusiv riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, și impactul asupra cerințelor de capital, necesarului de lichiditate și de finanțare, precum și asupra cadrului de administrare a activității;
  - (b) distribuția geografică a activităților, inclusiv exercitarea preconizată a acestora prin intermediul filialelor și al sucursalelor sau prin libertatea de a presta servicii în cadrul UE sau într-o țară terță, precum și extinderea planificată pentru viitor. În special în cazul în care modelul de afaceri prevede utilizarea de soluții digitale, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă activitățile transfrontaliere planificate intră sub incidența „libertății de a presta servicii” sau a „dreptului de stabilire”. Analiza trebuie să faciliteze, printre altele, înțelegerea de către autoritățile competente a oricărei alte cerințe de reglementare necesare pentru a obține acces pe piețele vizate (de exemplu, notificarea pașaportului), a oricărui risc de reglementare conex, precum și a justificării economice sau financiare a structurii corporative și a distribuției geografice avute în vedere. Aceasta trebuie să fie confirmată și de analiza riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat unei jurisdicții, efectuată în contextul evaluării structurii operaționale. În cazul în care o instituție de credit solicitantă intenționează să-și desfășoare o mare parte din activitățile sale în afara jurisdicției în care a depus cererea de autorizare, autoritatea competentă, conform considerentului 16 din CRD, trebuie să evalueze dacă prin alegerea jurisdicției de aplicare se urmărește evitarea standardelor de reglementare mai stricte (de exemplu, în ceea ce privește regimul de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului) în vigoare în alt stat membru;
  - (c) strategia globală, analizând raționamentul de afaceri al instituției de credit solicitante, precum și strategia globală a grupului, atunci când solicitantul face parte dintr-un grup. Aceasta include o înțelegere adecvată a obiectivelor strategice, a principalilor factori

determinanți ai activității, a oricărui avantaj competitiv identificat, a obiectivelor cantitative și calitative ale planului de afaceri, inclusiv a produselor sau serviciilor societății, a propunerii de valoare și a poziționării pe piață.

76. În ceea ce privește, în special, modelele de afaceri inovatoare și/sau mecanismele de punere în aplicare, autoritățile competente trebuie să acorde, de asemenea, atenție descrierii caracteristicilor inovatoare ale serviciilor și produselor avute în vedere, inclusiv oricărei eventuale creșteri a expunerii la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. În conformitate cu abordarea bazată pe proporționalitate și pe riscuri, autoritățile competente pot avea în vedere examinarea explicației subiacente privind atractivitatea, prețul, structura și avantajul comparativ al produsului nou. Această examinare trebuie să fie coordonată și completată cu analiza pieței vizate, descrisă în secțiunea 7.2.3, și cu impactul potențial al indicatorilor-cheie externi asupra strategiei de afaceri.
77. O înțelegere clară a strategiei de afaceri planificate va permite autorităților competente să evalueze strategia de finanțare conexă, factorii externi și interni relevanți pentru atingerea obiectivelor strategice și plauzibilitatea ipotezelor cantitative. În general, evaluarea trebuie să-i permită autorității competente să-și formeze o opinie asupra punctelor forte, punctelor slabe, oportunităților și riscurilor strategiei de afaceri.

7.2.2 Structura de finanțare, evaluarea și gestionarea lichidității

78. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie clară cu privire la sursele preconizate pentru finanțarea activităților economice planificate, inclusiv cu privire la sursa (sursele) capitalului inițial. Autoritățile competente trebuie să examineze informațiile transmise de instituția de credit solicitantă (în special în temeiul articolului 4 din STR privind informațiile pentru autorizare) pentru a evalua profilul de lichiditate și structura pasivelor, cu accent deosebit pe credibilitatea ipotezelor pe care se bazează. În ceea ce privește structura pasivelor, autoritățile competente trebuie să evalueze diferitele surse de finanțare (tipuri de pasive, instrumente și contrapărți), costurile aferente, opțiunile încorporate și scadențele contractuale și comportamentale ale acestora. O opinie clară asupra profilului de lichiditate și structurii pasivelor va permite autorităților competente să evalueze proiecțiile privind indicatorii de lichiditate și de finanțare reglementați, cum ar fi LCR¹⁰ și NSFR¹¹, ținând cont și de evoluția acestora în orizontul de planificare ca urmare a activităților economice în creștere treptată și a strategiei de finanțare pusă în aplicare (de exemplu, atragerea treptată a deponenților) în faza de înființare. Autoritățile competente trebuie să țină seama și de faptul că, deși în primul an de activitate majoritatea surselor de finanțare disponibile sunt, de obicei, stabile (de exemplu, capitalul social), iar activele lichide au o pondere mare, evoluția indicatorilor reglementați poate varia în funcție de activitățile economice planificate și de strategia de finanțare aferentă a solicitantului.

---

¹⁰ Vezi Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit.

¹¹ Vezi partea a șasea titlul IV din CRR (introdus în CRR II).

79. Autoritățile competente trebuie să efectueze o evaluare mai intensă, care să includă întrebări detaliate referitoare la posibile scenarii alternative, în cazul în care structura de finanțare prezintă niveluri ridicate de concentrare sau un profil de finanțare dezechilibrat (de exemplu, necorelarea excesivă a scadențelor).
80. Costurile de finanțare trebuie evaluate în contextul evaluării previziunilor financiare (vezi 7.2.5) în cadrul profiturilor și pierderilor instituției de credit solicitante și, dacă este fezabil și adecvat, acestea trebuie comparate cu cele ale instituțiilor similare. În plus, ipotezele care stau la bază – în special ratele planificate ale dobânzii – trebuie evaluate în raport cu mediul economic și macroeconomic.
81. Autoritățile competente trebuie să examineze informațiile transmise, în special în conformitate cu articolul 4 litera (g) punctele (ii)-(v)¹² din *STR privind informațiile pentru autorizare*, în vederea evaluării capacității instituției de credit solicitante de a-și finanța, monitoriza, actualiza și raporta poziția de lichiditate și amortizoarele corespunzătoare, conform necesităților sale¹³.
82. Autoritățile competente trebuie să examineze informațiile transmise, în special în conformitate cu articolul 4 litera (a) punctul (v)¹⁴ din *STR privind informațiile pentru autorizare*, în scopul evaluării gradului general de pregătire a procesului de evaluare a adecvării lichidității interne, având în vedere, de exemplu, următoarele aspecte:
- (a) administrarea lichidităților. Autoritățile competente trebuie să înțeleagă clar capacitatea efectivă a instituției de a-și gestiona lichiditățile, inclusiv dacă funcțiile în cauză dispun de resurse suficiente pentru a asigura o bună gestionare a lichidităților și dacă sunt în măsură să calculeze NSFR și LCR. De asemenea, autoritățile competente trebuie să înțeleagă clar liniile de raportare instituite în scopul discuțiilor cu privire la lichiditatea instituției și riscurile conexe, inclusiv la conținutul și frecvența preconizate ale rapoartelor adresate organului de conducere, conducerii superioare și comitetelor relevante (dacă este cazul), pentru a stabili dacă acestea pot discuta și dezbate aspectele relevante;
  - (b) strategia de finanțare și planificarea lichidităților. Autoritățile competente trebuie să înțeleagă clar capacitatea instituției de credit de a elabora scenarii, inclusiv simulări de criză și planuri de finanțare pentru situații neprevăzute;

---

¹² Articolul 4 litera (g) din *STR privind informațiile pentru autorizare* prevede că cererea stabilește „o descriere a următoarele cadre și politici ale instituției de credit solicitante: [...] (b) politica de gestionare a riscului de lichiditate; (c) politica de concentrare și diversificare a finanțării; (d) politica de gestionare a garanțiilor reale; (e) politica de atragere de depozite”.

¹³ Vezi secțiunea 9.4, „Cadru de control intern”.

¹⁴ Articolul 4 litera (h) din *STR privind informațiile pentru autorizare* prevede că „Cererea stabilește toate aspectele de mai jos cu privire la situația financiară a instituției de credit solicitante: [...] un rezumat al evaluării adecvării lichidității interne, la nivel consolidat, subconsolidat și individual, după caz, care să demonstreze că resursele de lichidități ale instituției de credit vor fi adecvate pentru îndeplinirea cerințelor sale individuale de lichiditate; [...]”.

- (c) cadrul de control intern al lichidității. Autoritățile competente trebuie să înțeleagă clar procesele de revizuire, validare și fundamentare pe bază de probe avute în vedere (de exemplu, rapoarte, dovezi ale controlului).
83. În conformitate cu abordarea bazată pe proporționalitate prevăzută la punctul 70, autoritățile competente trebuie să evalueze capacitatea și gradul de pregătire ale instituției de credit solicitante de a face față crizei de finanțare. În acest scop, autoritățile competente trebuie să analizeze impactul scenariului de criză de finanțare și de lichiditate prezentat, cum ar fi o creștere a costurilor de finanțare, asupra indicatorilor de lichiditate și de finanțare.
84. Dacă este cazul, autoritățile competente trebuie să se asigure că descrierea prezentată a procesului relevant de elaborare a planului de redresare reflectă indicatorii de lichiditate și de finanțare.
85. La evaluarea riscurilor pentru lichiditate și finanțare, autoritățile competente trebuie să verifice respectarea în viitor de către instituția de credit solicitantă a cerințelor minime prevăzute de legislația UE și națională relevantă de punere în aplicare. Cu toate acestea, domeniul de aplicare al evaluării ar putea fi extins dincolo de aceste cerințe minime, cu scopul de a permite autorităților competente să solicite instituției de credit solicitante sporirea resurselor de lichidități pentru a compensa riscurile și incertitudinile neidentificate.

7.2.3 Principali factori externi, inclusiv mediul de afaceri

86. Pentru a-și forma o opinie cu privire la plauzibilitatea ipotezelor strategice ale unei instituții, autoritățile competente trebuie să acopere principalii factori externi ai planului de afaceri, inclusiv mediul de afaceri, în cadrul evaluării lor globale, în conformitate cu criteriile indicate mai jos.
87. În conformitate cu abordarea bazată pe proporționalitate prevăzută la punctul 70, autoritățile competente trebuie să examineze prezentarea generală a analizei piețelor vizate transmisă de instituția de credit solicitantă, cu scopul de a dobândi o înțelegere corespunzătoare a mediului de afaceri existent, luând în considerare activitățile principalilor actori existenți și ale potențialilor concurenți de pe piața vizată și evoluția probabilă a mediului de afaceri.
88. În acest scop, autoritățile competente trebuie să examineze analiza tendințelor de pe piața vizată care ar putea afecta performanța și rentabilitatea instituției. Acestea pot include, de la caz la caz, tendințele de reglementare și macroprudențiale (de exemplu, modificări ale legislației privind distribuția produselor de retail bancar sau modificări ale raportului împrumut/valoare maxim permis pentru creditele ipotecare), tendințele tehnologice (de exemplu, trecerea la platforme electronice în cazul anumitor tipuri de tranzacții) și tendințele societale/demografice (de exemplu, compoziția clienților, schimbarea produselor ca urmare a evoluției pieței, creșterea cererii de facilități bancare islamice).
89. După caz și pe baza unei analize de la caz la caz, trimiterea la actorii existenți și la potențialii concurenți ar putea include, pe lângă instituțiile financiare existente, societăți tehnologice

globale în extindere pe piața serviciilor financiare. O astfel de analiză trebuie efectuată și în coordonare cu revizuirea pieței vizate, inclusiv a impactului acestor concurenți asupra instituției de credit solicitante, de exemplu asupra marketingului direct pentru consumatori.

7.2.4 Principali factori interni

90. În conformitate cu abordarea proporțională prevăzută la punctul 71 și de la caz la caz, autoritățile competente trebuie să efectueze o analiză a caracteristicilor calitative ale modelului de afaceri avut în vedere de instituția de credit solicitantă pentru a înțelege factorii determinanți ai succesului și principalele dependențe ale acestuia în formarea opiniei instituției de credit solicitantă.
91. În acest sens, domeniile care trebuie analizate de autoritățile competente trebuie să includă principalii factori endogeni care influențează succesul modelului de afaceri, cum ar fi punctele forte avute în vedere de instituția de credit solicitantă în relațiile cu clienții, furnizorii și partenerii, calitatea platformelor informatice și capacitatea operațională și de resurse, precum și factori precum furnizorii terți, intermediarii, expunerea potențială la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și factorii de reglementare specifici.
92. Autoritățile competente trebuie, de asemenea, să evalueze dacă previziunile financiare corespund strategiei de afaceri prevăzute în plan, dacă există un plan clar pentru punerea în aplicare și capacitatea de a executa și de a pune în aplicare planul de afaceri. În acest sens, examinarea efectuată de autoritățile competente trebuie să țină seama și de evaluarea continuă a capacității profesionale a conducerii, inclusiv în ceea ce privește planul de afaceri și modificările acestuia în timp, precum și de disponibilitatea unor resurse umane suficiente pentru a asigura punerea în aplicare a strategiei de afaceri. În sprijinul acestei evaluări, autoritățile competente trebuie să țină seama de experiența profesională anterioară a membrilor organului de conducere.

7.2.5 Previziuni financiare

93. Autoritățile competente trebuie să efectueze o analiză cantitativă a planului de afaceri al instituției de credit solicitante, axându-se pe previziunile financiare prezentate, atât în cazul scenariului de bază, cât și al celui advers – având în vedere distribuția geografică, tipurile de activități și poziția pe piață la nivel individual și, după caz, la nivel consolidat de grup sau la nivel subconsolidat [articolul 4 litera (a) din *STR privind informațiile pentru autorizare*¹⁵]. De asemenea, autoritățile competente trebuie să examineze pozițiile financiare (de exemplu, pe baza bilanțului), riscul (de exemplu, pe baza cuantumului total al expunerii la risc, „TREA”, sau altor măsuri de administrare a riscului) și/sau constrângerile organizatorice și/sau statutare.

---

¹⁵ Articolul 4 litera (a) din STR privind informațiile pentru autorizare prevede că cererea trebuie să conțină „informații previzionale privind instituția de credit solicitantă la nivel individual și, după caz, la nivel consolidat de grup și la nivel subconsolidat (indicând cota reprezentată de instituția de credit), cel puțin pe baza scenariului de bază și a scenariului de criză, inclusiv: [...]”.

94. Scopul analizei cantitative a previziunilor financiare din planul de afaceri trebuie să fie evaluarea credibilității ipotezelor pe care se bazează acestea (în ceea ce privește creșterea economică, generarea de venituri, estimarea costurilor și a riscurilor subiacente), a viabilității și sustenabilității modelului de afaceri al solicitantului și a capacității globale a acestuia de a obține rezultatele preconizate în conformitate cu cerințele prudențiale, atât în scenariul de bază, cât și în scenariul advers.
95. Evaluarea previziunilor financiare trebuie să reflecte strategia de afaceri vizată a instituției de credit solicitante în ceea ce privește cele mai importante zone geografice ale acesteia, inclusiv filialele, sucursalele, activitățile exercitate prin libertatea de a presta servicii, tipurile de activități, liniile de activitate și liniile de produse bazate pe contribuția la profit (de exemplu, pe baza profiturilor și a pierderilor) și să examineze credibilitatea ipotezelor cantitative pe care se bazează acestea (de exemplu, activități pe regiune, venituri din onorarii, număr de clienți, costuri cu personalul, ipoteze macroeconomice etc.).
96. Atunci când evaluează rentabilitatea planului de afaceri, autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită acelor domenii din strategia de afaceri vizată care sunt cele mai relevante pentru sustenabilitatea viitoare a modelului de afaceri și pentru supraviețuirea în situații de criză. În măsura în care este posibil și după caz, acestea trebuie să țină seama și de expunerea instituției de credit solicitante la riscurile și vulnerabilitățile existente sau noi.
97. În acest scop, autoritățile competente trebuie să examineze explicația privind viabilitatea inițială a instituției de credit și sustenabilitatea modelului de afaceri pe o perioadă de timp necesară instituției de credit solicitante să ajungă la starea de echilibru, în orice caz pe o perioadă de cel puțin trei ani. În ceea ce privește scenariul advers, ar trebui să fie suficient ca instituția de credit să poată respecta cerințele prudențiale la sfârșitul orizontului de planificare.
98. Poate fi necesar ca autoritățile competente să evalueze un plan de afaceri cu un orizont de timp mai lung, de exemplu de cel mult cinci ani. Acesta poate fi, de exemplu, cazul solicitanților al căror ciclu de afaceri se întinde pe o perioadă de cinci ani sau ale căror planuri de afaceri pe trei ani prezintă deficiențe în materie de sustenabilitate. În astfel de cazuri, intensitatea cu care se efectuează evaluarea trebuie calibrată în funcție de profilul de risc al planului de afaceri, de potențialele deficiențe și de incertitudinea legată de orizontul de timp mai lung.
99. În măsura în care este posibil și după caz, autoritățile competente trebuie să efectueze o comparație inter pares relevantă pentru instituția de credit solicitantă. Autoritatea competentă trebuie să stabilească instituția similară sau grupul de instituții similare pe baza produsului/liniilor de activitate concurente care vizează aceeași sursă de profituri/clienți și să-și bazeze analiza pe datele de supraveghere, de piață și macroeconomice aflate în posesia autorității competente. În astfel de cazuri, rezultatul evaluării care decurge din comparația inter pares trebuie să completeze opinia experților autorității competente. În cazul în care comparația inter pares nu este fezabilă, autoritățile competente trebuie să se bazeze pe opinia experților.

100. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare evaluarea tendințelor și a indicatorilor de rentabilitate, ținând seama de riscurile pe care instituția de credit solicitantă intenționează să și le asume și de performanța corespunzătoare în comparație cu cea a instituțiilor similare. În sprijinul acestei evaluări, autoritățile competente pot să utilizeze cei mai frecvenți indicatori de rentabilitate și de risc, cum ar fi rentabilitatea financiară, randamentul activelor, eficiența costurilor, costul riscului și efectul de levier. Utilizarea de către autoritatea competentă a unor indicatori specifici trebuie să reflecte tipul și nivelul de risc avut în vedere de instituția de credit solicitantă pentru a genera profituri (de exemplu, o instituție cu un randament mai scăzut, dar mai stabil, și un apetit moderat pentru risc poate fi mai sustenabilă decât o instituție cu un randament mare, dar cu un apetit pentru risc foarte agresiv). Autoritățile competente trebuie să evalueze cu atenție riscul care stă la baza performanței economice (de exemplu, nivelul de risc al activelor), ținând seama, pe cât posibil, și de indicatorii ajustați la risc.
101. Autoritățile competente trebuie să fie în măsură să înțeleagă clar sursele de profit și pierdere ale instituției (în special factorii determinanți, cum ar fi volumele – stocul și fluxul – și prețurile/marjele), pentru a identifica principalii factori determinanți și dependențele performanței unei întreprinderi și potențialele vulnerabilități. După caz, având în vedere abordarea bazată pe proporționalitate prevăzută la punctul 70, autoritățile competente trebuie să efectueze o defalcare a veniturilor/sursei de venit pentru a înțelege dacă sursele de venituri preconizate sunt în concordanță cu strategia generală de afaceri vizată (tipul modelului de afaceri, mărimea întreprinderii). În acest sens, autoritățile competente trebuie să acorde atenție așteptărilor excesiv de optimiste privind profitul, legate, de exemplu, de rata dobânzii la termen și de alte ipoteze relevante generatoare de venituri, precum și impactului potențial al acestora asupra fiabilității și, în cele din urmă, asupra sustenabilității proiecțiilor.
102. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la punctul 70, autoritățile competente trebuie să examineze prețul și structura produselor instituției de credit solicitante. În acest scop, se poate avea în vedere, de exemplu:
- (a) dependența de surse de venit riscante sau concentrate (de exemplu, credite ipotecare subprime, credite cu efect de levier, credite de consum, grupuri specifice de clienți) și efectele acesteia asupra modelului de afaceri, cum ar fi creșterea vulnerabilității la schimbările din mediul de afaceri (de exemplu, scăderea prețului la bunurile imobiliare, scăderea cererii de produse finanțate prin credite de consum);
  - (b) dependența de surse de venit mai volatile (de exemplu, venituri din tranzacționare, venituri din acoperirea riscurilor sau alte surse nerecurente) și implicațiile pentru sustenabilitatea pe termen lung a veniturilor.
103. Autoritățile competente trebuie să înțeleagă clar diferitele modele de venituri [de exemplu, bazate pe venituri din dobânzi (de exemplu, activități de creditare a clienților) sau pe venituri din taxe (de exemplu, servicii de finanțare a comerțului, servicii bancare corespondente, servicii de custodie sau de consultanță)], factorii determinanți specifici ai veniturilor, indicatorii-cheie de performanță și nivelul de risc al liniilor de activitate conexe. În toate

cazurile, acestea trebuie să înțeleagă clar modelul de venituri al instituției de credit solicitante, modul în care aceasta preconizează să genereze venituri atât în situații normale, cât și în situații de criză, precum și credibilitatea ipotezelor pe care se bazează.

104. Autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită ratelor ridicate de creștere și ipotezelor de risc asociate, inclusiv în ceea ce privește caracterul adecvat al capacității instituției de credit solicitante de execuție și de administrare a riscurilor, pentru a sprijini realizarea proiecțiilor vizate, în conformitate cu analiza efectuată în temeiul punctului 92. Evaluarea credibilității ipotezelor pe care se bazează aceasta trebuie efectuată ținând seama de mai multe elemente, inclusiv strategia generală de afaceri, prețul produselor, mediul de afaceri, strategia de finanțare, toleranța și apetitul pentru risc, existența unor politici menite să asigure o administrare corectă și prudentă etc. În ceea ce privește sustenabilitatea modelului de afaceri, autoritățile competente trebuie să înțeleagă în detaliu structura costurilor și indicatorii relevanți, de exemplu evoluția indicatorului-țintă de eficiență a costurilor (în termeni absoluți sau relativi față de instituții similare) la sfârșitul orizontului de timp avut în vedere pentru planul de afaceri și în situații de criză.
105. Structura-țintă a costurilor (de exemplu, costurile cu forța de muncă, administrative sau informatice) trebuie analizată în termeni absoluți și, dacă este posibil și adecvat, în comparație cu instituții similare, ținând seama de impactul negativ semnificativ pe care subestimarea anumitor costuri, în special în faza de începere a activității sau în situații de criză, îl poate avea asupra sustenabilității modelului și/sau a strategiei de afaceri. Autoritățile competente trebuie să acorde atenție concentrărilor recurente ale costurilor care pot reflecta soliditatea structurii costurilor.
106. În ceea ce privește, în special, modelele de costuri, este probabil ca instituțiile de credit solicitante care se bazează în mod semnificativ pe modele de afaceri bazate pe tehnologie să contracteze costuri marginale mai mici decât instituțiile de credit cu tranzacții asociate unor costuri variabile mari. În consecință, rentabilitatea unor astfel de modele de afaceri este, în principiu, susceptibilă să crească după atingerea unei anumite mase critice care să absoarbă costurile fixe de investiții. Prin urmare, în cazul acestor solicitanți, autoritățile competente trebuie să ia în considerare cheltuielile esențiale, cum ar fi cele cu talentele în domeniul ingineriei sau al marketingului de produse și investițiile în infrastructură.

7.2.6 Opinia generală în materie de supraveghere

107. Pe baza planului de afaceri și a previziunilor financiare furnizate, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie generală în materie de supraveghere pentru a evalua (a) dacă modelul de afaceri al instituției de credit solicitante va fi viabil și sustenabil și (b) dacă instituția de credit solicitantă va putea să respecte cerințele prudențiale în orizontul de planificare. Pe baza opiniei experților autorității competente, obiectivul opiniei generale în materie de supraveghere este acela de a efectua o evaluare integrată și cuprinzătoare a planului de afaceri și a previziunilor financiare și, în special, a credibilității ipotezelor pe care se bazează acestea. Opinia în materie de supraveghere trebuie să se bazeze pe evaluarea informațiilor primite cu

privire la strategia de afaceri, mediul de afaceri (posibile instituții similare, tendințe ale pieței și alți factori externi care ar putea afecta rentabilitatea în viitor) și la principalii factori interni și să fie comparată cu opiniile proprii ale instituției de credit solicitante (previziuni financiare, astfel cum se explică la punctele 93-106), pentru a evalua credibilitatea acestora în ansamblu.

108. Pe baza informațiilor analizate, autoritatea competentă trebuie să dezbată ipotezele instituției de credit solicitante și să-și formeze propria opinie în materie de supraveghere. În cazul în care ipotezele nu sunt credibile, autoritățile competente pot elabora ipoteze alternative și pot efectua o analiză de sensibilitate, pentru a determina impactul cantitativ asupra domeniilor conexe din planul de afaceri. Dezbateră succesivă și aplicarea corespunzătoare a ipotezelor alternative, dacă este necesar, vor permite autorității competente să cuantifice și să evalueze impactul global al analizei de sensibilitate asupra previziunilor financiare și, în cele din urmă, asupra celor mai relevante cerințe prudențiale. Autoritatea competentă poate dezbate scenariul de bază, precum și scenariul advers.

109. Elaborarea opiniei în materie de supraveghere și a analizei de sensibilitate trebuie să respecte principiul proporționalității, astfel cum se prevede la punctul 70, având în vedere riscul relativ și complexitatea modelului de afaceri avut în vedere. În cazul în care opinia generală în materie de supraveghere diferă de opinia solicitantului, autoritățile competente pot avea în vedere un schimb de observații specifice cu instituția de credit solicitantă, în vederea completării informațiilor și aprofundării înțelegerii ipotezelor formulate de instituția de credit solicitantă. Dialogul în materie de supraveghere poate duce la transmiterea de către instituția de credit solicitantă a unui plan de afaceri și a unor previziuni financiare revizuite, care să reflecte orice măsuri de remediere necesare pentru a asigura viabilitatea și sustenabilitatea acestuia și, în cele din urmă, conformitatea cu cerințele prudențiale pentru orizontul de planificare. În această situație, autoritățile competente pot avea în vedere și măsuri de atenuare, sub formă de condiții suspensive, obligații ulterioare sau restricții, astfel cum se prevede în secțiunea 4.2, punctele 25-32.

8. Capital

8.1 Criterii generale

110. Stabilirea nivelului capitalului trebuie să urmărească asigurarea respectării de către instituția de credit autorizată a cerințelor de fonduri proprii și a altor cerințe prudențiale la momentul autorizării și prin intermediul unui scenariu advers, grav, dar plauzibil, pe o perioadă de cel puțin trei ani.
111. În scopul acordării autorizației, nivelul capitalului trebuie să fie stabilit pe baza capitalului inițial și a cerințelor de fonduri proprii, în conformitate cu metodologia prevăzută în secțiunea 8.2.
112. În scopul metodologiei comune de evaluare, capitalul inițial este o sumă fixă prevăzută în legislația națională, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1)¹⁶ din CRD sau cu articolul 12 alineatul (4)¹⁷ din CRD, după caz.
113. Cerințele de fonduri proprii sunt cerințe de capital bazate pe risc¹⁸ și pe efectul de levier¹⁹, în conformitate cu părțile a doua și a treia din titlul I din CRR.
114. Indiferent de diferențele de la nivelul UE în ceea ce privește valoarea absolută a capitalului inițial prevăzută în legislația națională, MCE urmărește să asigure faptul că nivelul capitalului este stabilit astfel încât să se asigure conformitatea cu cerințele prudențiale în momentul autorizării în scenariul de bază și pe o perioadă de cel puțin trei ani din orizontul de timp prevăzut, într-un scenariu advers grav, dar plauzibil.
115. Stabilirea nivelului de capital la autorizare și a sumei care trebuie vărsată în momentul autorizării, astfel cum se prevede în secțiunile 8.2 și 8.3 de mai jos, nu aduce atingere cerințelor mai stricte stabilite la nivel național.

8.2 Stabilirea nivelului capitalului

116. În scopul stabilirii nivelului capitalului, autoritățile competente trebuie:

---

¹⁶ „Fără a aduce atingere altor condiții generale prevăzute în dreptul intern, autoritățile competente refuză autorizația de începere a activității unei instituții de credit în cazul în care o instituție de credit nu deține fonduri proprii separate sau în cazurile în care capitalul său inițial este mai mic de 5 milioane EUR”.

¹⁷ „Statele membre pot acorda autorizația anumitor categorii de instituții de credit al căror capital inițial este inferior celui menționat la alineatul (1), sub rezerva următoarelor condiții:

(a) capitalul inițial nu este mai mic de 1 milion EUR,

(b) statele membre în cauză notifică Comisia și ABE în legătură cu motivele pentru care au recurs la opțiunea respectivă”.

¹⁸ Cerințe de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de fonduri proprii de nivel 1, de capital total.

¹⁹ Indicator al efectului de levier.

- (a) să identifice în mod corespunzător riscurile (și activele conexe ponderate în funcție de risc) pe baza planului de afaceri analizat în conformitate cu secțiunea 7.2.6 și să estimeze cerințele de fonduri proprii (bazate pe risc și pe efectul de levier) pe o perioadă de cel puțin trei ani (și anume, fondurile proprii necesare pentru a acoperi conformitatea deplină cu cerințele prudențiale pe parcursul și la sfârșitul primilor trei ani, luând în considerare pierderile cumulate preconizate pentru orizontul de timp respectiv);
- (b) să adauge la capitalul inițial pierderile cumulate preconizate pentru primii trei ani;
- (c) să selecteze cea mai mare valoare dintre (a) sau (b)²⁰.

Autoritățile competente trebuie să se asigure că estimarea cerințelor de fonduri proprii în conformitate cu litera (a) de la prezentul punct ²¹ este valoarea mai mare²² care rezultă din scenariul de bază sau din scenariul advers grav, dar plauzibil²³, din planul de afaceri analizat în conformitate cu secțiunea 7.2.6. Autoritățile competente trebuie să se asigure că valoarea mai mare astfel identificată constituie baza de calcul a capitalului pe care instituția de credit solicitantă ar trebui să îl aibă la dispoziție la momentul autorizării, astfel cum se precizează în secțiunea 8.3. Partea din capital la autorizare care trebuie vărsată înainte de începerea activităților este stabilită în conformitate cu punctul 123.

117. În cazul în care autoritatea competentă este autoritatea responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată, aceasta trebuie să evalueze impactul preconizat – pe baza planului de afaceri analizat în conformitate cu secțiunea 7.2.6 – al instituției de credit nou autorizate asupra cerințelor de capital la nivel consolidat. În acest scop, autoritatea competentă trebuie să se bazeze pe analiza sferei de consolidare evaluat în conformitate cu punctul 33.
118. În cazul în care un solicitant care face parte dintr-un grup bancar solicită derogări de la cerințele de capital în conformitate cu articolul 7 sau 10 din CRR, autoritățile competente pot avea în vedere, în limitele competențelor lor discreționare din dispozițiile menționate anterior, evaluarea eligibilității solicitantului pentru punerea în aplicare a derogării în mod strict și riguros, ținând seama de particularitățile cererii de autorizare.

---

²⁰Figurile 1, 2 și 3 din anexă ilustrează următoarele cazuri: a) figura 1 prezintă un exemplu de caz în care cerințele de fonduri proprii sunt mai mari decât capitalul inițial și pierderile anuale cumulate; b) figura 2 prezintă un exemplu de caz în care capitalul inițial plus pierderile anuale cumulate sunt mai mari decât cerințele de fonduri proprii preconizate; c) figura 3 prezintă un exemplu de modificare a valorii mai mari a capitalului inițial, a pierderilor și a cerințelor de fonduri proprii în cursul celor trei ani luați în considerare pentru a stabili capitalul la autorizare.

²¹Și pierderile cumulate preconizate aferente, utilizate pentru a determina valoarea menționată la litera (b) de la prezentul punct.

²²În unele cazuri, scenariul de bază al planului de afaceri, și nu scenariul advers (ambele dezbătute în mod corespunzător de autoritatea competentă, dacă este necesar), poate duce la stabilirea de cerințe mai mari de fonduri proprii (de exemplu, ca urmare a unei creșteri mai puternice a activității) și, în consecință, la cerințe de capital mai mari în ansamblu (inclusiv calcularea pierderilor preconizate în cursul celor trei ani din orizontul de timp prevăzut). În acest caz, volumul capitalului necesar ar fi stabilit în funcție de cele mai mari cerințe de fonduri proprii preconizate în primii trei ani din orizontul de planificare și de pierderile acumulate în primii trei ani în conformitate cu scenariul de bază.

²³Luarea în considerare a pierderilor preconizate în scenariul advers trebuie să vizeze asigurarea unui nivel adecvat de reziliență a instituției de credit în perioada inițială de activitate, inclusiv ca urmare a faptului că cerințele de capital din Pilonul 2 nu au fost încă stabilite.

119. În cazul în care autoritatea competentă, în exercitarea competențelor sale discreționare, consideră că este în măsură să efectueze o evaluare strictă și riguroasă și stabilește că sunt îndeplinite condițiile relevante prevăzute în CRR și că derogarea poate fi acordată, iar o astfel de derogare este acordată la momentul autorizării, capitalul la autorizare (și plata aferentă) trebuie să fie stabilit în conformitate cu punctele 116-117 ținând seama de derogare.
120. În cazul în care autoritatea competentă consideră că derogarea privind capitalul nu poate fi acordată în momentul autorizării, nivelul capitalului trebuie stabilit de autoritatea competentă în conformitate cu metodologia prevăzută la punctele 116-117. În anumite cazuri în care autoritatea competentă estimează că derogarea nu poate fi acordată în momentul autorizării, însă există motive întemeiate pentru a aprecia că derogarea ar putea fi acordată într-o etapă ulterioară, autoritatea competentă poate pune în aplicare măsuri de atenuare a impactului nivelului de capital la autorizare.

8.3 Calitatea, plata și disponibilitatea capitalului

121. Autoritatea competentă trebuie să verifice caracterul adecvat al capitalului stabilit în conformitate cu secțiunea 8.2, în concordanță cu calitatea solicitată în temeiul dispozițiilor relevante prevăzute în părțile a doua și a treia din titlul I din CRR. În special, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din CRD, capitalul inițial se compune din „numai unul sau mai multe din elementele menționate la articolul 26 alineatul (1) litera (a)-(e) din [CRR]”.
122. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă capitalul instituției de credit este separat de activele proprietarului și dacă este disponibil integral, imediat și fără restricții pentru uzul exclusiv al instituției de credit.
123. Partea din nivelul de capital care trebuie vărsată integral înainte de acordarea autorizației este cea mai mare dintre următoarele valori:
- a) partea de capital stabilită în conformitate cu secțiunea 8.2 care trebuie să acopere integral primul an de activitate (și anume, fondurile proprii necesare pentru a acoperi conformitatea deplină cu cerințele prudențiale pe parcursul și la sfârșitul primelor 12 luni, luând în considerare pierderile preconizate pentru orizontul de timp respectiv); sau
  - b) capitalul inițial plus pierderile din primul an.
124. Autoritățile competente trebuie să verifice și să examineze pe bază de probe corespunzătoare dacă partea de capital vărsată integral în conformitate cu litera (a) sau (b) de mai sus este vărsată efectiv integral, dacă provine din surse legitime și dacă este înregistrată în evidențele întreprinderii înainte de acordarea autorizației. Pentru a evalua sursa legitimă a fondurilor²⁴,

---

²⁴ „Sursa fondurilor” înseamnă originea fondurilor implicate într-o relație de afaceri sau o tranzacție ocazională. Aceasta include atât activitatea care a generat fondurile utilizate în relația de afaceri, de exemplu salariul clientului, cât și mijloacele prin care au fost transferate fondurile clientului. Fondurile ar putea proveni și dintr-o „sursă de patrimoniu”, care înseamnă originea întregului patrimoniu al clientului, de exemplu moșteniri sau economii, vezi punctul 12 literele (n) și (o) din Ghidul ABE privind factorii de risc de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, EBA/GL/2021/02 din

autoritățile competente trebuie să aplice criteriile prevăzute la punctele 14.5 și 14.6 din *Ghidul comun al AES privind evaluarea prudențială a achizițiilor și majorarea participațiilor calificate în sectorul financiar*²⁵, referitoare la activitatea care a generat fondurile și la mijloacele prin care acestea au fost transferate, analizând dacă acestea pot da naștere unui risc crescut de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

125. Fără a aduce atingere celor de mai sus, în jurisdicțiile în care partea de capital indicată la litera a) sau b) punctul 123 trebuie vărsată mai curând înainte de începerea activității ca instituție de credit, decât înainte de acordarea autorizației, autoritățile competente, în scopul acordării autorizației, trebuie să examineze cu atenție planul și termenul de punere în aplicare transmis de solicitant în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din *STR privind informațiile pentru autorizare*²⁶, pentru a se asigura că partea de capital este vărsată integral înainte de începerea activității ca instituție de credit și provine din surse legitime.

Autoritatea competentă trebuie să includă o condiție expresă în autorizație, care să suspende efectele autorizației cel puțin până la plata efectivă a părților de capital identificate în autorizație.

126. Autoritățile competente trebuie să se asigure că instituția de credit solicitantă dispune de un plan de punere în aplicare a capitalului care abordează capitalul datorat, stabilit în conformitate cu secțiunea 8.2, care nu a fost vărsat în momentul autorizării, în conformitate cu punctele 123 și 124, și care este destinat să acopere activitățile din al doilea și al treilea an. Un astfel de plan de punere în aplicare a capitalului trebuie să indice tipul surselor de finanțare și calendarul injecțiilor de capital pentru a evita posibila nerespectare a obiectivelor de afaceri și eventuala producere de prejudicii care afectează respectarea cerințelor minime de capital de către instituția de credit. Tipul surselor de finanțare – cum ar fi resursele financiare private ale acționarilor, instrumentele financiare emise sau care urmează să fie emise pe piețele financiare și orice acorduri și contracte încheiate cu privire la fondurile proprii – trebuie analizat cu atenție, pentru a se asigura că acestea provin din surse legitime și că, în temeiul termenilor și condițiilor lor, vor fi puse prompt la dispoziție.

---

1 martie 2021, disponibil la adresa: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/revised-guidelines-on-ml-tf-risk-factors>

²⁵ JC/GL/2016/01 din 20 decembrie 2016 privind evaluarea prudențială a achizițiilor și majorarea participațiilor calificate în sectorul financiar, disponibil la adresa: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/other-topics/joint-guidelines-for-the-prudential-assessment-of-acquisitions-of-qualifying-holdings>

²⁶ „În cazul în care capitalul inițial nu a fost vărsat integral în momentul depunerii cererii la autoritatea competentă, cererea stabilește planul și termenul de punere în aplicare avute în vedere pentru a se asigura că capitalul inițial este vărsat integral înainte de autorizarea începerii activității instituțiilor de credit.”

9. Cadrul de administrare a activității

9.1 Criterii generale

127. Autoritățile competente trebuie să efectueze o examinare atentă și temeinică a dispozițiilor, proceselor și mecanismelor legate de cadrul de administrare a activității instituției de credit solicitante, ținând seama de faptul că, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din CRD, în cazul în care instituția nu reușește să facă dovada unei administrări corecte și eficiente a riscurilor, autoritățile competente trebuie să refuze acordarea autorizației.
128. Metodologia comună de evaluare prevăzută în prezentul document are scopul de a oferi autorităților competente îndrumări cu privire la evaluarea documentelor aferente cererii, referitoare la mecanismele de guvernare internă, structura operațională, politici și procese. Metodologia comună de evaluare oferă îndrumări cu privire la principalele elemente și aspecte care trebuie evaluate de autoritățile competente în scopul acordării autorizației și nu aduce atingere aplicării altor părți din *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității (a doua revizuire)*²⁷, din *Ghidul ABE și ESMA privind evaluarea adecvării membrilor organului de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie (revizuit)*²⁸, din *Ghidul ABE privind remunerarea (revizuit)*²⁹, din *Ghidul ABE privind externalizarea*³⁰ și din *Ghidul ABE privind administrarea riscurilor TIC și de securitate*³¹. Evaluarea efectuată de autoritățile competente trebuie să urmărească asigurarea respectării de către instituția de credit a *ghidurilor ABE* menționate.
129. În sensul prezentei secțiuni și în conformitate cu punctul 13, cadrul de administrare a activității, în special cadrul de control intern, inclusiv cadrul de administrare a riscurilor, acoperă și, riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și trebuie evaluat în conformitate cu *Ghidul ABE privind factorii de risc de spălare a banilor și de finanțare a terorismului*³² atunci când se evaluează caracterul adecvat al politicilor și procedurilor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului ale instituțiilor de credit solicitante.
130. Autoritățile competente trebuie să dobândească o înțelegere temeinică a modului în care este organizată instituția de credit și să-și formeze o opinie clară cu privire la guvernarea și structura

---

²⁷ EBA/GL/2021/05 din 2 iulie 2021, disponibil la adresa: <https://www.eba.europa.eu/guidelines-internal-governance-second-revision>

²⁸ EBA/GL/2021/06 din 2 iulie 2021, disponibil la adresa: <https://www.eba.europa.eu/joint-esma-and-eba-guidelines-assessment-suitability-members-management-body-revised>

²⁹ EBA/GL/2021/04 din 2 iulie 2021, disponibil la adresa: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/remuneration/guidelines-on-sound-remuneration-policies-second-revision>

³⁰ EBA GL/2019/02 din 25 februarie 2019, disponibil la adresa: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-outsourcing-arrangements>

³¹ EBA/GL/2019/04 din 29 noiembrie 2019, disponibil la adresa: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-ict-and-security-risk-management>

³² EBA/GL/2021/02 din 1 martie 2021, disponibil la adresa: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/reviced-guidelines-on-ml-tf-risk-factors>

operațională a acesteia, precum și cu privire la alte dispoziții, procese și mecanisme, care ar trebui să fie bine concepute. Solicitantul trebuie să dispună de echipamente corespunzătoare pentru a fi considerat suficient de capabil să desfășoare în mod corect și prudent activitățile vizate.

131. Autoritățile competente trebuie să se asigure că documentele aferente cererii prevăd dispoziții, procese și mecanisme care demonstrează în mod adecvat prezența unui cadru de administrare a activității clar, transparent și solid care să asigure un proces decizional eficace și o bună guvernare, precum și că competențele și responsabilitățile sunt repartizate în mod clar la toate nivelurile organizației și între organele de conducere.
132. Intensitatea evaluării de către autoritățile competente a cerințelor privind cadrul de administrare a activității trebuie să țină seama de criteriile de proporționalitate prevăzute la punctele 17-21 din prezentul ghid și de profilul de risc individual al solicitantului.
133. Evaluarea trebuie să se bazeze pe documentele și informațiile transmise de instituția de credit solicitantă, în special în temeiul articolului 1 litera (l), al articolului 4 literele (g) și (h) și al articolul 5 alineatul (1) literele (b)-(f) din *STR privind informațiile pentru autorizare* și în temeiul oricăror documente suplimentare pe care autoritatea competentă le solicită în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din aceste standarde tehnice de reglementare.

9.2 Organul de conducere

9.2.1 Organul de conducere în funcția de conducere și organul de conducere în funcția de supraveghere

134. Ghidul este menit să cuprindă toate structurile de administrare existente și nu pledează pentru o anumită structură. Acesta nu aduce atingere atribuirii generale a competențelor în conformitate cu dreptul intern al societăților comerciale. În consecință, trebuie aplicat indiferent de structura de administrare utilizată (o structură unitară și/sau duală și/sau altă structură) în statele membre. Organul de conducere, așa cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctele (7) și (8) din Directiva 2013/36/UE, trebuie înțeles ca având funcții de conducere (executive) și de supraveghere (neexecutive)³³.
135. Autoritățile competente trebuie să analizeze cererea, în special actul constitutiv sau alte documente constitutive echivalente³⁴ și mandatul organului de conducere³⁵ și să se asigure că documentele acoperă în mod adecvat rolurile și responsabilitățile organului de conducere, făcând distincție între atribuțiile funcției de conducere (executive) și cele ale funcției de supraveghere (neexecutive). În acest sens, autoritățile competente trebuie, în special:

---

³³ Punctul 8 din *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității*. Vezi și considerentul 56 din Directiva 2013/36/UE.

³⁴ Transmise în conformitate cu STR privind informațiile pentru autorizare.

³⁵ Transmise în conformitate cu STR privind informațiile pentru autorizare.

- (a) să verifice dacă organul de conducere are responsabilitatea finală și generală pentru instituție și definește, supraveghează și este responsabil pentru punerea în aplicare a unui cadru de administrare a activității care să asigure administrarea eficientă și prudentă a instituției³⁶;
- (b) să se asigure că responsabilitățile încredințate organului de conducere³⁷ includ stabilirea, aprobarea și supravegherea punerii în aplicare a: a) strategiei generale de afaceri și a politicilor esențiale ale instituției de credit; b) strategiei generale privind administrarea riscurilor, inclusiv a apetitului pentru risc al instituției de credit, a cadrului și măsurilor sale de administrare a riscurilor pentru a asigura faptul că organul de conducere acordă suficient timp aspectelor legate de riscuri și exercitării funcției sale; c) unui cadru adecvat și eficient administrare a activității și de control intern, care să includă o structură organizatorică clară și funcționarea independentă a funcțiilor interne de administrare a riscurilor, de conformitate și de audit care să dețină suficientă autoritate, statut și resurse pentru a-și îndeplini funcțiile; d) unui cadru adecvat și eficient de administrare a activității și de control intern, pentru a asigura conformitatea cu cerințele aplicabile, inclusiv în contextul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului; e) sumelor, tipurilor și distribuției atât a capitalului intern, cât și a capitalului reglementat, pentru a acoperi în mod adecvat riscurile instituției; f) obiectivelor pentru administrarea lichidității instituției; g) unei politici de remunerare, astfel cum se descrie la punctele 170 și 171; h) unui cadru privind adecvarea, componența, eficacitatea și planificarea succesiunii organului de conducere atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv; i) unui proces de selecție și de evaluare a adecvării persoanelor care dețin funcții-cheie³⁸; j) unui cadru care vizează asigurarea funcționării interne a fiecărui comitet al organului de conducere, dacă a fost înființat³⁹; k) unei culturi a riscurilor care presupune conștientizarea riscurilor de către instituție și comportamentul acesteia de asumare a riscurilor; l) unei culturi și unor valori corporative care promovează o conduită responsabilă și etică, inclusiv a unui cod de conduită sau a unui instrument similar; m) unei politici privind conflictul de interese la nivel instituțional și la nivelul personalului și n) unui cadru care vizează asigurarea integrității sistemelor de contabilitate și raportare financiară, inclusiv a mecanismelor de control financiar și operațional, precum și a conformității cu legea și standardele relevante;

---

³⁶ Punctul 19 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității.

³⁷ Vezi punctul 22 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității.

³⁸ Astfel cum este definită în *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității*, expresia „persoană care deține o funcție-cheie” „înseamnă persoanele care au o influență semnificativă asupra orientării instituției, însă care nu sunt membri ai organului de conducere și nu au funcția de director general. Printre ele se numără responsabilii cu funcții de control intern și directorul financiar, dacă nu sunt membri ai organului de conducere și, dacă sunt identificate de instituții printr-o abordare bazată pe risc, alte persoane care dețin funcții-cheie. Alte persoane care dețin funcții-cheie ar putea fi responsabilii de linii de activitate semnificative, șefii de filiale din Spațiul Economic European/Asociația Europeană a Liberului Schimb, de filiale din țări terțe, precum și alte funcții interne”. Vezi și Ghidul comun ABE și ESMA privind evaluarea adecvării membrilor organului de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie.

³⁹ În conformitate cu punctul 22 litera (i) din *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității*, acest cadru trebuie să includă detalierea „i. rolului, componenței și sarcinilor fiecăruia dintre acestea; ii. fluxului de informații corespunzător, inclusiv documentația aferentă recomandărilor și a concluziilor, precum și a liniilor de raportare dintre fiecare comitet și organul de conducere, autoritățile competente și alte părți”.

- (c) să se asigure că cererea prevede că, atunci când stabilește, aprobă și supraveghează punerea în aplicare a sarcinilor menționate la litera (b) de mai sus, organul de conducere vizează asigurarea unui model de afaceri sustenabil care să ia în considerare toate riscurile, inclusiv riscurile de mediu, sociale și de governanță;
- (d) să se asigure că documentele relevante aferente cererii prevăd un cadru menit să asigure faptul că evaluările adecvării organului de conducere, atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv, sunt realizate în mod eficiente, că rolurile și responsabilitățile președintelui sunt clar definite, că componența și planificarea succesiunii organului de conducere sunt corespunzătoare și că organul de conducere își va îndeplini funcțiile în mod eficiente, în conformitate cu *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității și cu Ghidul ABE privind evaluarea adecvării*;
- (e) să aprecieze dacă organul de conducere, în funcția sa de conducere, va fi responsabil pentru punerea în aplicare a strategiilor stabilite de organul de conducere și să discute periodic cu organul de conducere, în funcția sa de supraveghere, cu privire la punerea în aplicare și adecvarea strategiilor în cauză. De asemenea, organul de conducere, în funcția sa de conducere, trebuie să fie împuternicit să conteste în mod constructiv și să revizuiască în mod critic propunerile, explicațiile și informațiile primite atunci când își exercită competența de apreciere și luare a deciziilor cu privire la strategia instituției⁴⁰;
- (f) să se asigure, fără a aduce atingere responsabilităților atribuite în temeiul dreptului intern aplicabil al societăților comerciale, că sarcinile organului de conducere, în funcția sa de supraveghere, includ⁴¹: a) supravegherea și monitorizarea procesului decizional și a acțiunilor de la nivelul conducerii și asigurarea supravegherii eficiente a organului de conducere în funcția sa de conducere, inclusiv monitorizarea și examinarea minuțioasă a performanței sale individuale și colective și a procesului de punere în aplicare a strategiei și obiectivelor instituției; b) asigurarea și evaluarea periodică a eficacității cadrului de administrare a activității instituției de credit și luarea de măsuri adecvate pentru remedierea oricăror deficiențe identificate; c) supravegherea și monitorizarea punerii în aplicare consecventă a obiectivelor strategice, a structurii organizatorice și a strategiei privind administrarea riscurilor ale instituției de credit, inclusiv a apetitului pentru risc și a cadrului de administrare a riscurilor, precum și alte politici (de exemplu, politica de remunerare) și cadrul privind cerințele de publicare; d) monitorizarea aplicării consecvente a culturii instituției de credit privind riscul; e) supravegherea aplicării și menținerii unui cod de conduită sau a unor politici similare și eficiente pentru a identifica, a gestiona și a atenua conflictele de interese actuale și potențiale; f) supravegherea integrității informațiilor și a rapoartelor financiare, precum și cadrul de control intern, inclusiv un cadru de administrare a riscurilor eficiente și solid; g) asigurarea faptului că responsabilii cu funcțiile de control intern pot acționa în mod independent și, indiferent de responsabilitatea de a raporta altor organe interne, linii de activitate sau unități operaționale, pot să aducă în discuție probleme

---

⁴⁰ Vezi punctul 30 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității.

⁴¹ Vezi punctul 34 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității.

și să avertizeze în mod direct organul de conducere în funcția sa de supraveghere, dacă este cazul, atunci când există evoluții adverse ale riscurilor care afectează sau pot afecta instituția și h) monitorizarea aplicării planului de audit intern după implicarea prealabilă a comitetului de administrare a riscurilor și a comitetului de audit, dacă au fost înființate astfel de comitete;

(g) să verifice dacă documentele relevante aferente cererilor, referitoare la comitetele care vor fi înființate includ combinarea, componența, rolul și repartizarea sarcinilor și atribuțiilor între comitetele specializate ale organului de conducere, în conformitate cu dispozițiile relevante din *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității*.

136. În conformitate cu articolul 46 alineatul (4) din Directiva 2015/849 (DCSB), autoritățile competente trebuie, de asemenea, să verifice dacă documentele aferente cererii prevăd identificarea membrului organului de conducere care este responsabil de punerea în aplicare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma cerințelor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

9.2.2 Evaluarea adecvării organului de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie

137. În conformitate cu articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf, autoritățile competente din CRD trebuie să supună membrii organului de conducere al instituției de credit unui proces de evaluare a adecvării și refuză să acorde autorizația în cazul în care aceștia nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 91 alineatul (1) din CRD.

138. După caz, autoritățile competente trebuie să supună și persoanele care dețin funcții-cheie, astfel cum sunt definite în *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității*, unui proces de evaluare a adecvării.

139. O astfel de evaluare a adecvării trebuie efectuată în conformitate cu *Ghidul ABE și ESMA privind evaluarea adecvării membrilor organului de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie*.

9.3 Structura organizatorică

140. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă structura organizatorică a instituției de credit demonstrează o organizare solidă cu existența unor linii de raportare eficiente, repartizarea responsabilităților și măsurarea și administrarea riscurilor, inclusiv monitorizarea ulterioară, pentru a asigura administrarea corectă și prudentă a instituției de credit. Examinarea trebuie să includă, de asemenea, organigrama care stabilește organizarea internă preconizată pe departamente, divizii, echipe și repartizarea corespunzătoare a personalului.

141. Autoritățile competente trebuie să evalueze cu atenție dacă structura organizatorică transmisă – inclusiv dimensiunea preconizată, numărul de ENI și sistemele – este proporțională cu modelul de afaceri, tipurile și distribuția geografică a activităților și riscurile pe care instituția

de credit solicitantă intenționează să și le asume. Prin urmare, o astfel de evaluare trebuie să se bazeze pe planul de afaceri revizuit în conformitate cu secțiunea 7 din prezentul ghid.

142. În scopul acordării autorizației sau, după caz, al începerii activității, autoritățile competente trebuie să fie suficient de satisfăcute de progresele realizate în ceea ce privește punerea în aplicare a structurii organizatorice, inclusiv de progresele înregistrate în ceea ce privește angajarea personalului indicat cu calificările corespunzătoare.
143. Autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită evitării creării de structuri netransparente sau inutile de complexe care nu au o justificare economică clară sau un scop juridic clar sau care ar putea fi utilizate pentru un obiectiv legat de spălarea banilor sau de alte infracțiuni financiare⁴².
144. Atunci când planul de afaceri prevede crearea de structuri în alte jurisdicții, autoritățile competente trebuie să evalueze conformitatea efectivă a acestor jurisdicții cu „standardele UE și cele internaționale privind transparența fiscală, combaterea spălării banilor și combaterea finanțării terorismului”⁴³. De asemenea, acestea trebuie să evalueze măsura în care structura avută în vedere servește unui scop economic și juridic evident sau măsura în care aceasta ar putea fi utilizată pentru a ascunde identitatea beneficiarului real final sau dacă strategia de afaceri (inclusiv solicitarea clientului care stă la baza creării structurii) provoacă îngrijorări. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă structura împiedică supravegherea corespunzătoare de către organul de conducere al instituției sau capacitatea instituției de a administra riscurile conexe și dacă structura creează obstacole în calea supravegherii eficiente de către autoritățile competente⁴⁴.

9.3.1 Valori corporative, cultura riscului, codul de conduită și politici de guvernare

145. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă mandatul organului de conducere referitor la valorile corporatiste asigură adoptarea, promovarea și punerea în aplicare a unor standarde etice și profesionale înalte, creând un mediu de dezbatere eficace în care procesele decizionale promovează o varietate de opinii.
146. Conform articolului 5 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) a cincea liniuță din *STR privind informațiile pentru autorizare*, autoritățile competente trebuie să analizeze, de asemenea, descrierea politicii de promovare a diversității organului de conducere și să se asigure că aceasta este în conformitate cu criteriile stabilite la articolul 88 alineatul (2) litera (a) din CRD și

---

⁴² La punctul 76 litera Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității se prevede: „Instituțiile trebuie să evite înființarea de structuri complexe și posibil netransparente. În procesul lor decizional, instituțiile trebuie să țină cont de rezultatele unei evaluări a riscurilor efectuate pentru a identifica dacă astfel de structuri ar putea fi utilizate pentru un scop asociat spălării banilor sau altor infracțiuni financiare, precum și de măsurile de control aferente și cadrul juridic existent [...]”.

⁴³ La punctul 76 litera (a) din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității se prevede: „măsura în care jurisdicția în care va fi înființată structura respectă în mod eficace standardele UE și cele internaționale privind transparența fiscală, combaterea spălării banilor și combaterea finanțării terorismului;”.

⁴⁴ Punctul 76 literele (a)-(f) din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității.

stabilește un obiectiv cantitativ sau, după caz, calitativ pentru promovarea diversității, precum și frecvența evaluării.

9.3.2 Politica privind conflictele de interes

147. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă descrierea politicii privind conflictele de interes prevede că organul de conducere este responsabil de „instituirea, aprobarea și supravegherea punerii în aplicare și menținerii unor politici eficiente de identificare, evaluare, administrare și reducere sau prevenire a conflictelor de interes actuale și potențiale la nivel instituțional”, precum și între instituție și personal, inclusiv organul de conducere și cei mai apropiați membri de familie ai personalului⁴⁵.
148. În ceea ce privește conflictele de interes la nivelul instituției, autoritățile competente trebuie să se asigure că descrierea politicii privind conflictele de interes impune ca „[m]ăsurile instituțiilor de a gestiona sau, după caz, de a atenua conflictele de interes trebuie să fie documentate”⁴⁶ și include separarea adecvată a sarcinilor, a barierelor informaționale și a procedurilor pentru tranzacțiile cu părți afiliate.
149. În ceea ce privește conflictele de interes la nivelul personalului, autoritățile competente trebuie să se asigure că politica acoperă cel puțin situațiile prevăzute la punctul 109 din *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității*⁴⁷ și că aceasta prevede „proceduri, măsuri, cerințe de documentare și responsabilități pentru identificarea și prevenirea conflictelor de interes, pentru evaluarea semnificației acestora și pentru luarea unor măsuri de atenuare”.

9.3.3 Denunțarea neregulilor, abuzul de piață, guvernarea produselor, protecția consumatorilor, tratarea plângerilor

150. La analiza descrierii politicii privind avertizarea, autoritățile competente trebuie să se asigure că personalul poate raporta în condiții de siguranță încălcările potențiale sau efective ale cerințelor de reglementare sau interne. Pentru a evita conflictele de interes, personalul trebuie să aibă posibilitatea de a raporta încălcările în afara liniilor de raportare obișnuite. Procedurile de avertizare trebuie să asigure protecția datelor cu caracter personal ale

---

⁴⁵ Vezi secțiunile 11 și 12 din *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității*.

⁴⁶ Vezi punctul 107 din *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității*.

⁴⁷ La punctul 111 din *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității* se prevede: „Politica trebuie să vizeze cel puțin următoarele situații sau relații în care pot să apară conflicte de interes:

- a. interese economice (de exemplu, acțiuni, alte drepturi de proprietate și apartenențe, holdinguri financiare și alte interese economice la clienți economici, drepturi de proprietate intelectuală, împrumuturi acordate de către instituție unei societăți deținute de angajați, apartenența la un organism sau deținerea în proprietate a unui organism sau a unei entități cu interese conflictuale);
- b. relații personale sau profesionale cu proprietarii holdingurilor de drept în cadrul instituției;
- c. relații personale sau profesionale cu angajații instituției sau ai entităților incluse în domeniul de aplicare al consolidării prudențiale (de exemplu, relațiile familiale);
- d. un alt loc de muncă sau un loc de muncă anterior, din trecutul apropiat (de exemplu, din ultimii cinci ani);
- e. relații personale sau profesionale cu părți externe relevante implicate (de exemplu, asocierea cu furnizori, firme de consultanță sau alți furnizori de servicii importanți) și
- f. influența politică sau relațiile politice”.

persoanei care raportează încălcarea și ale persoanei fizice care se presupune că este responsabilă pentru încălcare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, Regulamentul general privind protecția datelor.

151. Autoritățile competente trebuie să se asigure că descrierea politicii acoperă procesul de tratare a informațiilor privind o încălcare potențială sau efectivă și protecția persoanei care o raportează, în conformitate cu *Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității*.
152. La analiza descrierii politicii privind abuzul de piață, autoritățile competente trebuie să se asigure că instituția de credit respectă standardele corespunzătoare de prevenire a abuzului de piață. În special, aceasta trebuie să includă procesul de identificare, de gestionare și de raportare a încălcărilor privind abuzul de piață.
153. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă, în conformitate cu *Ghidul ABE privind mecanismele de supraveghere și de guvernare a produselor pentru produsele de retail bancar*⁴⁸, descrierea politicii de guvernare a produselor asigură faptul că instituția de credit solicitantă, care acționează în calitate de producător și/sau distribuitor, va pune în aplicare o politică solidă de guvernare a produselor care prevede procese, funcții și strategii interne (i) pentru a se asigura că se ține seama de interesele, obiectivele și caracteristicile consumatorilor, (ii) pentru a evita posibilele prejudicii la adresa consumatorilor și (iii) pentru a reduce la minimum conflictele de interese.
154. La analiza descrierii politicii de protecție a consumatorilor, autoritățile competente trebuie să urmărească asigurarea faptului că instituția de credit solicitantă va institui o politică solidă de protecție a consumatorilor în scopul furnizării de informații adecvate consumatorilor și asigurării protecției acestora. În special, descrierea trebuie să asigure că politica de protecție a consumatorilor respectă cadrul de reglementare și prevede formarea adecvată a personalului relevant. În acest scop, trebuie să includă standarde și principii, monitorizarea conformității și conștientizarea personalului.
155. La analiza descrierii politicii de tratare a plângerilor, autoritățile competente trebuie să urmărească asigurarea faptului că instituția de credit va oferi consumatorilor o protecție adecvată, în conformitate cu cerințele de reglementare aplicabile. Descrierea trebuie să acopere procesul de primire, evaluare și răspuns la plângeri.

9.4 Cadrul de control intern

156. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția de credit solicitantă dispune de un cadru de control intern corespunzător, proporțional cu activitățile, modelul de afaceri, complexitatea și riscurile asociate avute în vedere de instituția de credit (de exemplu, înregistrarea online a clienților, protecția și mecanismele de securitate cibernetică). Autoritățile competente trebuie să se asigure cu privire la caracterul adecvat al resurselor

---

⁴⁸ EBA/GL/2015/18 disponibil online la adresa: <https://www.eba.europa.eu/guidelines-on-product-oversight-and-governance-arrangements-for-retail-banking-products>

umane alocate, atât în ceea ce privește numărul de ENI, cât și calificările, cu privire la adecvarea sistemelor și a bugetului pentru a facilita îndeplinirea sarcinilor.

157. Autoritățile competente trebuie să examineze documentele aferente cererii și să se asigure că alocarea sarcinilor și a responsabilităților va permite organului de conducere să cunoască pe deplin structura instituției de credit⁴⁹ și „să asigure faptul că funcțiile de control intern sunt independente de liniile de activitate pe care le controlează, inclusiv faptul că există o separare adecvată a sarcinilor, și că acestea dețin resursele financiare și umane adecvate, precum și competențele necesare pentru a-și îndeplini rolul în mod eficace. Liniile de raportare și repartizarea responsabilităților, în special între persoanele care dețin funcții-cheie în cadrul unei instituții de credit, trebuie să fie clare, bine stabilite, coerente, obligatorii și documentate în mod corespunzător”⁵⁰.
158. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie clară cu privire la cadrul de control intern, și anume dacă acesta acoperă toate domeniile instituției și reflectă modelul celor trei linii de apărare pentru identificarea funcțiilor de abordare și administrare a riscurilor.
159. În acest scop, autoritățile competente trebuie să verifice dacă există mecanisme care să asigure că unitățile operaționale și de sprijin, prima linie de apărare, vor fi responsabile, în primul rând, de identificarea și administrarea riscurilor la care sunt expuse în desfășurarea activităților lor și de stabilirea și menținerea unor procese și controale adecvate pentru a se asigura că aceste riscuri sunt analizate, măsurate, monitorizate, raportate în mod corespunzător și menținute în limitele apetitului pentru risc al instituției de credit și că sunt conforme cu cerințele de reglementare interne și externe.
160. Funcția de administrare a riscurilor și funcția de conformitate, a doua linie de apărare, împreună cu funcția de audit intern, care este a treia linie de apărare, alcătuiesc funcțiile de control intern din cadrul de control intern. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă acestea vor fi instituite, ținându-se seama de criteriile de proporționalitate stabilite la punctele 17-21, și dacă vor fi investite cu autoritate, statut și acces direct la organul de conducere corespunzătoare și suficiente pentru a-și îndeplini misiunea.
161. Pentru a se asigura că funcțiile de control intern respectă cerințele de independență⁵¹, autoritățile competente trebuie să verifice dacă, pe baza documentelor aferente cererii, se are în vedere că:
- (a) personalul acestora nu îndeplinește sarcini operaționale care intră în sfera activităților pe care funcțiile de control intern sunt destinate să le monitorizeze și să le controleze;
  - (b) sunt separate din punct de vedere organizațional de activitățile pe care sunt însărcinate să le monitorizeze și să le controleze;

---

⁴⁹ Punctul 71 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității.

⁵⁰ Punctul 68 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității.

⁵¹ Vezi punctul 175 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității.

- (c) fără a aduce atingere responsabilității generale a membrilor organului de conducere pentru instituție, coordonatorul unei funcții de control intern nu trebuie să fie subordonat unei persoane care răspunde de administrarea activităților pe care le monitorizează și le controlează funcția de control intern;
- (d) remunerarea personalului care exercită funcții de control intern nu trebuie să fie corelată cu desfășurarea activităților pe care funcția de control intern le monitorizează și le controlează și nu trebuie să-i compromită astfel obiectivitatea.

162. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă coordonatorii funcțiilor de control intern îndeplinesc următoarele cerințe:

- a) vor fi stabiliți la un nivel ierarhic adecvat care să le confere acestora autoritatea și statutul adecvat necesar pentru a-și îndeplini responsabilitățile;
- b) vor fi independenți de liniile de activitate sau de unitățile operaționale pe care le controlează;
- c) vor raporta și vor răspunde direct în fața organului de conducere, iar performanța acestora trebuie să fie analizată de către organul de conducere;
- d) dacă este necesar, vor avea acces la organul de conducere, în funcția sa de supraveghere, și îi vor raporta direct acestuia, pentru a face sesizări și pentru a avertiza organul de conducere în funcția sa de supraveghere, după caz, atunci când anumite evoluții specifice afectează sau ar putea să afecteze instituția.

163. Pentru a se asigura că funcțiile de control intern pot fi exercitate în mod eficace, autoritățile competente trebuie să se asigure că acestora li se alocă suficiente resurse bugetare și umane cu calificări adecvate, ținându-se seama de tipurile activităților vizate, precum și că li se pune la dispoziție un sistem TIC și asistență corespunzătoare.

9.4.2 Funcția de administrare a riscurilor

164. Autoritățile competente trebuie să se asigure că, în cadrul de control intern, instituția de credit va avea un cadru holistic de administrare a riscurilor la nivelul instituției de credit, cu recunoașterea deplină a semnificației economice a tuturor expunerilor sale la risc.

165. Autoritățile competente trebuie să se asigure că funcția de administrare a riscurilor (FAR) va facilita punerea în aplicare a unui cadru solid de administrare a riscurilor în întreaga instituție și că rolul acesteia în cadrul instituției de credit acoperă implicarea sa în: a) strategia privind administrarea riscurilor și în procesul decizional; b) evaluarea modificărilor semnificative; c) identificarea, măsurarea, evaluarea, administrarea, atenuarea, monitorizarea și raportarea riscurilor; d) evaluarea încălcărilor privind nivelul sau limitele apetitului pentru risc și în recomandarea de măsuri corective. În acest scop, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să examineze și să evalueze descrierea strategiei de administrare a acestor riscuri

și să includă o situație privind toleranța și apetitul pentru risc, precum și măsuri de aliniere a riscului evaluat la apetitul pentru risc.

166. În ceea ce privește rolul FAR în strategia de administrare a riscurilor și în procesul decizional, examinarea efectuată de către autoritățile competente trebuie să vizeze verificarea faptului dacă cererea prevede implicarea activă a FAR într-o etapă incipientă, în desfășurarea normală a activităților, în elaborarea strategiei privind administrarea riscurilor a instituției de credit, în asigurarea faptului că instituția de credit va institui procese eficiente de administrare a riscurilor și în punerea la dispoziția organului de conducere a tuturor informațiilor relevante privind riscurile, pentru a permite stabilirea nivelului de apetit pentru risc al instituției de credit. Autoritățile competente trebuie să se asigure că FAR este avută în vedere în scopul evaluării solidității și sustenabilității strategiei privind administrarea riscurilor și a apetitului pentru risc și că acesta din urmă este transpus în mod corespunzător în limite de risc specifice, inclusiv la nivelul unităților operaționale, precum și că este implicată înainte ca organul de conducere să ia o decizie cu privire la strategiile privind administrarea riscurilor.
167. În ceea ce privește rolul FAR în evaluarea modificărilor semnificative, autoritățile competente trebuie să verifice dacă implicarea FAR este avută în vedere înainte să fie luate decizii cu privire la tranzacțiile excepționale, pentru ca aceasta să evalueze impactul unor astfel de modificări și tranzacții excepționale asupra riscului general al instituției de credit și să raporteze constatările sale direct organului de conducere înainte de luarea unei decizii.
168. În ceea ce privește rolul FAR în identificarea, măsurarea, monitorizarea, atenuarea și raportarea concentrărilor de riscurilor și a concentrărilor de riscuri asociate care urmează să fie aprobate de organul de conducere, autoritățile competente trebuie să se asigure că există politici și proceduri și că FAR va avea acces la toate liniile de activitate și la alte unități care au potențialul de a genera riscuri.
169. Rolul FAR trebuie să includă, de asemenea, evaluarea independentă a încălcărilor la nivelul apetitului pentru risc sau ale limitelor (inclusiv constatarea cauzei și efectuarea unei analize juridice și economice a costului real al închiderii, reducerii sau acoperirii expunerii în raport cu costul potențial al menținerii acesteia). Trebuie să se aibă în vedere dacă FAR va informa unitățile operaționale vizate și organul de conducere și va recomanda posibile măsuri corective. În acest scop, aceasta trebuie să fie în măsură să raporteze direct organului de conducere în funcția sa de supraveghere atunci când o încălcare este semnificativă, fără a aduce atingere faptului că FAR raportează altor funcții și comitete interne.

9.4.3   Politică de remunerare

170. În ceea ce privește descrierea politicii de remunerare, pe lângă evaluarea conformității cu cerințele privind remunerarea neutră în funcție de gen, prevăzute la articolul 92 alineatul (2) litera (aa) din CRD, autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită verificării faptului dacă descrierea politicii referitoare la membrii personalului ale căror activități

profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc⁵² al instituției de credit este în conformitate cu articolul 94 din CRD și cu *Ghidul ABE privind politica de remunerare*.

171. În special, acestea trebuie să aprecieze dacă: a) descrierea politicii de remunerare este în concordanță cu apetitul pentru risc avut în vedere de instituție, cu strategia sa de afaceri și cu interesele sale pe termen lung și dacă se are în vedere să fie menținută, aprobată și supravegheată de organul de conducere; b) prevede că personalul care are un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției va fi identificat în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) și cu articolul 94 alineatul (3) din CRD; c) prevede cerințe specifice privind remunerarea pentru acest personal în special, printre care (i) un raport între componenta fixă și componenta variabilă în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) litera (g) din CDR și (ii) plata în instrumente, cerințele de amânare, inclusiv acordurile de tip „malus” sau de tip „clawback”, în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) literele (l), (m) și (n) din CDR⁵³.

9.4.4 Funcția de conformitate

172. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă se are în vedere ca funcția de conformitate să gestioneze riscul de conformitate, să ofere consultanță organului de conducere cu privire la măsurile care trebuie luate pentru a asigura conformitatea cu legile, normele, reglementările și standardele aplicabile, precum și să pună în aplicare, sub supravegherea organului de conducere, politici și procese pentru a gestiona riscurile de conformitate și pentru a asigura conformitatea. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă funcția de conformitate este adecvată tipurilor și distribuției geografice a activităților (de exemplu, respectarea dreptului intern aplicabil din diferite jurisdicții în cazul activităților desfășurate la nivel transfrontalier), riscurilor și complexității, în conformitate cu modelul de afaceri și cu evaluarea planului de afaceri efectuată în conformitate cu secțiunea 7 din prezentul ghid.
173. Funcția de conformitate trebuie să asigure că monitorizarea conformității este desfășurată printr-un program de monitorizare a conformității structurat și bine definit și că politica de conformitate este respectată. De asemenea, trebuie să se aibă în vedere dacă funcția de conformitate și FAR vor coopera și vor face schimb de informații, după caz, pentru a-și îndeplini sarcinile ce le revin.
174. Autoritățile competente trebuie, de asemenea, să verifice dacă funcția de conformitate va avea sarcina de a verifica, în strânsă colaborare cu FAR și cu funcția juridică, dacă produsele și procedurile noi respectă cadrul juridic actual și, după caz, orice modificări cunoscute în perspectivă ale legislației, regulamentelor și cerințelor de supraveghere.
175. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă se are în vedere instituirea unei funcții de conformitate privind CSB/CFT pentru a asigura conformitatea cu regulamentul și politicile

---

⁵² Transmis în conformitate cu STR privind informațiile pentru autorizare.

⁵³ În ceea ce privește, în special, derogările prevăzute la articolul 94 alineatele (3) și (4) din CRD.

interne specifice privind spălarea banilor și finanțarea terorismului, fie în cadrul funcției de conformitate, fie separat de aceasta.

9.4.5 Politica de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului

176. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă politica de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, transmisă de instituția de credit solicitantă în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) din *STR privind informațiile pentru autorizare*, oferă o imagine de ansamblu asupra principalelor politici și proceduri, astfel cum au fost prevăzute la articolul 8 alineatul (3) din DCSB, care vor fi instituite pentru a contracara riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. În acest scop, autoritățile competente vor ține seama de criteriile de proporționalitate prevăzute la punctele 17-21.
177. Autoritățile competente trebuie să verifice dacă descrierea cuprinde toate elementele prevăzute la articolul 8 alineatul (4)⁵⁴ din DCSB și să justifice modul în care instituția de credit solicitantă se va asigura că poate atenua și gestiona în mod eficace riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care este expusă din prima zi de acces pe piață.

9.4.6 Funcția de audit intern

178. Autoritățile competente, ținând seama de criteriile de proporționalitate prevăzute la punctele 17-21, trebuie să evalueze funcția independentă și eficace de audit intern (FAI) înființată de instituția de credit solicitantă. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie clară cu privire la faptul dacă FAI, urmând o abordare bazată pe riscuri, va fi în măsură să verifice în mod independent și să ofere certitudinea obiectivă cu privire la conformitatea tuturor activităților și unităților instituției de credit, inclusiv a activităților externalizate, cu politicile și procedurile instituției și cu alte cerințe externe (neprudențiale).
179. În acest scop, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă independența organizațională a FAI și obiectivitatea auditorilor interni sunt protejate prin raportare directă către organul de conducere și prin resurse adecvate în vederea îndeplinirii sarcinilor sale. În acest scop, trebuie să se asigure, de asemenea, că FAI are acces neîngrădit, la nivelul instituției, la toate evidențele, documentele, informațiile și clădirile instituției în vederea îndeplinirii funcției sale.
180. De asemenea, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă FAI îi sunt încredințate cel puțin următoarele:

---

⁵⁴ Articolul prevede că: „Politicile, controalele și procedurile menționate la alineatul (3) cuprind:

- (a) elaborarea de politici, controale și proceduri interne, inclusiv practici model de gestionare a riscurilor, precauția privind clientela, raportarea, păstrarea evidențelor, controlul intern, managementul conformității inclusiv, atunci când este cazul având în vedere dimensiunea și natura activității, numirea în funcție a unui responsabil de conformitate la nivelul conducerii și procesul de verificare a angajaților;
- (b) când este cazul având în vedere mărimea și natura activității, o funcție de audit independent în scopul testării politicilor, controalelor și procedurilor interne menționate la litera (a)”.

- (a) adecvarea cadrului de control intern, inclusiv a politicii și a procedurilor, și conformitatea cu cerințele legale și de reglementare;
- (b) elaborarea unui plan de audit cel puțin o dată pe an, pe baza obiectivelor anuale de control privind auditul intern, care urmează să fie aprobat de organul de conducere;
- (c) transmiterea de recomandări pe baza rezultatelor activităților sale.

181. Acestea trebuie, de asemenea, să verifice dacă descrierea metodologiei și a planului de audit intern care acoperă primii trei ani de activitate, inclusiv auditul serviciilor externalizate, sunt în concordanță cu structura organizatorică, tipurile de activități și profilul de risc care rezultă din planul de afaceri evaluat în conformitate cu secțiunea 7.

9.4.7 Politica și planul de reziliență operațională și de continuitate a activității

182. Descrierea politicii și a planului de continuitate a activității trebuie să asigure faptul că solicitantul va avea un plan solid de administrare a continuității activității pentru a se asigura că, în caz de întrerupere gravă a acesteia, este în măsură să funcționeze în continuare și să limiteze pierderile. Trebuie să asigure că politica și planul de continuitate a activității includ o analiză a principalelor riscuri de întrerupere a activității și o prezentare generală a măsurilor de atenuare, precum și testarea periodică a planului de continuitate a activității.

9.4.8 Politica și sistemele TIC

183. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă politica TIC va pune la dispoziția instituției de credit sisteme fiabile de informare și comunicare și dacă sistemele TIC vor putea să sprijine pe deplin capacitățile de agregare a datelor referitoare la riscuri atât în perioade normale, cât și în perioade de criză. În special, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția de credit va avea cel puțin capacitatea de:

- (a) a genera date exacte și fiabile referitoare la riscuri;
- (b) a include și agrega toate datele referitoare la riscuri semnificative din cadrul instituției;
- (c) a genera cu promptitudine date agregate și actualizate referitoare la riscuri;
- (d) a genera date agregate referitoare la riscuri pentru a satisface o mare diversitate de cereri specifice din partea organului de conducere sau a autorităților competente;
- (e) a asigura funcționarea corectă, fiabilă și sigură a sistemelor de informare și comunicare care sprijină activitățile vizate ale instituțiilor.

184. În ceea ce privește riscul TIC și de securitate⁵⁵, autoritățile competente trebuie să se asigure că cadrul de administrare va asigura funcționarea corectă, fiabilă și sigură a sistemelor de informare și comunicare care sprijină activitățile instituțiilor de credit, precum și prevenirea, monitorizarea și atenuarea adecvată a riscurilor TIC atât în perioade normale, cât și în perioade de criză. Autoritățile competente trebuie să evalueze, în special:

- (a) dacă organul de conducere este pe deplin răspunzător de stabilirea, aprobarea și supravegherea punerii în aplicare a strategiei TIC a instituțiilor financiare, care ar trebui să fie aliniată la strategia generală de afaceri a instituțiilor financiare;
- (b) definirea și atribuirea clară a rolurilor și responsabilităților-cheie, precum și a liniilor de raportare relevante, în vederea asigurării eficacității cadrului de administrare a riscurilor TIC și de securitate, inclusiv alocarea unui buget corespunzător pentru a sprijini în mod adecvat nevoile operaționale TIC și administrarea riscurilor TIC și de securitate;
- (c) dacă administrarea și supravegherea riscurilor TIC și de securitate sunt încredințate unei funcții de control independente și obiective, separată în mod corespunzător de procesele operaționale TIC și care nu este responsabilă de niciun audit intern, precum și unei funcții independente de audit intern;
- (d) măsurile de asigurare a identificării, stabilirii și menținerii la zi a punerii în corespondență a funcțiilor aferente activității, a rolurilor și a proceselor suport, pentru a identifica importanța fiecăruia și interdependențele lor, în legătură cu riscurile TIC și de securitate;
- (e) în măsura în care informațiile sunt stocate pe sisteme TIC, dacă vor fi instituite cerințele privind securitatea informațiilor;
- (f) amploarea, complexitatea și importanța dependențelor legate de TIC, dacă se are în vedere externalizarea funcțiilor operaționale ale serviciilor TIC și a oricărei activități a sistemelor TIC – inclusiv către entitățile din grup – sau utilizarea unor terți în legătură cu astfel de funcții și activități.

---

⁵⁵ Astfel cum este definit în *Ghidul ABE privind administrarea riscurilor TIC și de securitate*, „Risc TIC și de securitate” înseamnă: „Riscul înregistrării de pierderi din cauza încălcării confidențialității, pierderii integrității sistemelor și a datelor, caracterului necorespunzător sau indisponibilității sistemelor și datelor sau incapacității de a schimba tehnologia informației (TI) într-o perioadă de timp rezonabilă și la costuri rezonabile, atunci când cerințele de mediu sau de afaceri se schimbă (agilitate). Acesta include riscuri de securitate care rezultă fie din procese interne inadecvate sau care nu și-au îndeplinit funcția în mod corespunzător, fie din evenimente externe, inclusiv din atacuri cibernetice sau din securitatea fizică inadecvată”.

10. Dețineri calificate și asociați

---

185. În sensul articolului 14 alineatul (1)⁵⁶ din CRD, autoritățile competente trebuie să examineze informațiile referitoare la acționari și asociați, transmise de instituția de credit solicitantă în conformitate cu articolele 8 și 9 din *STR privind informațiile pentru autorizare*.
186. În sensul articolului 14 alineatul (2)⁵⁷ din CRD, autoritățile competente trebuie să evalueze respectarea de către acționari și asociați a criteriilor prevăzute la articolul 23 alineatul (1) din CRD, așa cum se specifică mai în detaliu în *Ghidul comun al AES privind evaluarea prudențială a achizițiilor și majorarea participațiilor calificate în sectorul financiar*⁵⁸.

---

⁵⁶ Dispoziția prevede că: „1. Autoritățile competente refuză autorizația de începere a activității unei instituții de credit numai dacă instituția de credit le-a informat cu privire la identitatea acționarilor sau a asociaților, direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, care dețin participații calificate, precum și cu privire la cuantumul participațiilor acestora, iar în cazul în care nu există participații calificate, cu privire la identitatea celor mai mari 20 de acționari sau asociați. [...]”.

⁵⁷ Dispoziția prevede că: „Autoritățile competente refuză unei instituții de credit autorizația de începere a activității dacă, luând în considerare necesitatea de a asigura administrarea corectă și prudentă a unei instituții de credit, nu sunt satisfăcute de caracterul adecvat al acționarilor sau al asociaților în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 23 alineatul (1). Se aplică articolul 23 alineatele (2) și (3) și articolul 24”.

⁵⁸ JC/GL/2016/01 din 20 decembrie 2016, disponibil la adresa: https://esas-joint-committee.europa.eu/Publications/Guidelines/JC_QH_GLs_EN.pdf